SUFOI ©

ufo-nyt

52. årg. 2010 2. kvartal Nr. 2

Hallo, er der nogen?

En mand fuld af numre

Hvad indeholder de danske X-files?

Hvordan gør man indtryk på en alien?

Forsiden:
Den 16. januar 1958 befandt Almiro Baraúna sig om bord på "Almirante Saldanha", som ved middagstid forlod den lille klippeø Trindade for at sejle tilbage til Rio, da der angiveligt blev set et saturnformet objekt over øen, hvilket Baraúna nåede at tage fire billeder af.

Det viste foto er stillet til rådighed af Kentaro Mori, som har modtaget scanninger i høj opløsning fra Claudeir Covo og Vicente-Juan Ballester Olmos. Almiro Baraúna var en fupmager. Det har været almindelig kendt i mange år, at han fremstillede en del trickbilleder af flyvende tallerkener, som blev trykt i tidsskriftet "Mundo Ilustrado" i 1954. Kentaro Mori fortæller om et af Baraúnas numre i artiklen "En mand fuld af numre".

Indhold

Redaktionen af dette nummer er afsluttet den 5. april 2010.

Skandinavisk UFO Information

SUFOI
Postboks 95, DK-6200 Aabenraa
giro 9 11 77 25

Elektronisk post til SUFOI:
Du kan kontakte flere af SUFOI's repræsentantskabsmedlemmer på vores hjemmeside: *www.ufo.dk*
E-mail: *info@sufoi.dk*

SUFOIs formål og ledelse:
Se side 3

De i UFO-Nyt offentliggjorte artikler fremtræder som bidrag til kendskabet og forståelsen af ufoforskningen i dens forskellige former, uden at SUFOI nødvendigvis anerkender de tanker, som måtte fremkomme heri, og uden at foreningen hæfter for de fremsatte meninger.

Ansvarshavende redaktør:
Kim Møller Hansen
e-mail:
kim_moeller_hansen@gyldendal.dk

Redaktionel medarbejder:
Ole Henningsen
e-mail: *oleh@post1.tele.dk*

Tegnere tilknyttet UFO-Nyt:
Henrik Klinge Pedersen og Bo Møller Hansen

Produktion:
Tryk: Glumsø Bogtrykkeri A/S
- 57 64 60 85

Annoncer:
Redaktionen modtager gerne reproklare annoncer på produkter, der vedrører bladets emnekreds. Nærmere oplysninger fås ved henvendelse til bladets redaktør.

Artikler:
Redaktionen modtager gerne artikler. Send os først et brev og fortæl, hvad du har lyst til at skrive om, så du ikke bruger tid på en helt færdig artikel, som vi måske ikke kan bruge. Da bladet udgives af en forening med begrænsede ressourcer, kan vi ikke udbetale honorarer for offentliggjorte artikler.

Udgivelsestidspunkter 2010:
I 2010 udkommer UFO-Nyt 15. februar, 17. maj, 16. august og 15. november.

Abonnement:
UFO-Nyt udkommer med 4 numre årligt på hver 24 sider. Abonnementsprisen for 2010 er kr. 357,00. Beløbet indbetales på giro 9 11 77 25 til SUFOI, Postboks 95, 6200 Aabenraa.

UFO-Nyt kan fremsendes i kuvert mod en merpris på kr. 80,00 (i alt kr. 437,00). Denne kuvertservice er obligatorisk for Grønland, Færøerne og alle øvrige lande.

Adresseændringer:
Adresseændringer bedes hurtigst muligt meddelt direkte til SUFOI's medlemsarkiv:
Jan Hansen, Postboks 95, 6200 Aabenraa.

SUFOI's hjemmeside

www.ufo.dk

Hvor intet andet er nævnt, er de bragte illustrationer fra SUFOI Picture Library.

UFO-Nyt udgives af Skandinavisk UFO Information (SUFOI) ○ Postboks 95 ○ 6200 Aabenraa
SUFOI reg. nr. 3148/3149 ○ ISSN 0049-4976

Skandinavisk UFO Information
SUFOI
Postboks 95, 6200 Aabenraa

SUFOI's formål er:
At bidrage til forståelsen af ukendte himmelfænomener gennem seriøs og kritisk indsamling og bearbejdning af kildemateriale (observationsberetninger, forsøgsresultater, bøger m.m.) samt at formidle viden om emnet ved publikationer, hjemmeside og anden udadvendt virksomhed.

SUFOI's vision er:
- at skabe fortrolighed med himlen, så flere kan identificere kendte himmelfænomener
- at være foreningen, hvor observatører af ukendte himmelfænomener kan få hjælp til forståelsen af oplevelsen
- at være foreningen, hvor man kan få information om ukendte himmelfænomener
- at bruge vores viden til at give et balanceret syn på andre myteskabende fænomener

Ved et ufofænomen forstår vi en beretning om et himmelfænomen, hvis væsentligste kendetegn er, at det selv efter en nøje undersøgelse foretaget af kompetente personer, ikke kan forklares som værende et kendt fænomen.

Ned på jorden...

Den kendte britiske ufolog og folklorist David Clarke, som med held og stor dygtighed har fået frigivet tidligere hemmeligholdte ufodokumenter fra det britiske forsvarsministeriums arkiver, har bl.a. udtalt:
"Når en ufogruppe får udleveret materiale, er det aldrig lige det, de vil have. De tror altid, at der findes noget andet. Så hver gang, de får udleveret nogle dokumenter, styrker det dem i deres mistanke om, at de bliver ført bag lyset. Min egen erfaring, efter alle de år hvor jeg har gravet i det britiske forsvars arkiver, er, at de ikke ved mere, end vi gør. Selvsagt ved de mere end os, når det gælder radar, flyulykker og andet, men ikke når det gælder selve ufospørgsmålet."

AF KIM MØLLER HANSEN

Ovenstående kunne for så vidt også være sagt af SUFOI's Ole Henningsen. Som Ole så glimrende har dokumenteret flere gange her i *UFO-Nyt* og i vores elektroniske nyhedsbrev *UFO-Mail*, så vil mange – også her i Danmark – helst tro, at de militære myndigheder skjuler "sandheden" om ufoerne. Mærkeligt nok har de selv samme personer været temmelig tavse i det forgangne år, trods det, at det danske flyvevåbens ufoarkiv siden 28. januar 2009 har ligget frit tilgængeligt på internettet. Hvorfor denne tavshed? Måske fordi konspirationstilhængerne ikke fandt, hvad de håbede på? Eller måske ved de bare bedre og har helt opgivet at beskæftige sig med noget så jordnært som papirer med ufoberetninger, fordi de kender den højeste sandhed og bare *ved*, at det danske forsvar tilbageholder de bedste rapporter efter ordre fra det verdensomspændende, konspiratoriske netværk, som styres af de amerikanske myndigheder?

Nå, lad os komme ned på jorden igen og forholde os til virkeligheden og ikke bruge kræfter på dem, der hellere vil drømme og ønsketænke end at lave grundig efterforskning, eller dem, der hellere vil være så "åbensindede", at deres hjerne falder ud, i stedet for at tænke en selvstændig, kritisk tanke. Det kræver nemlig hårdt arbejde, erfaring, viden, et varmt hjerte og et køligt overblik at få frigivet ufodokumenter og efterfølgende analysere dem.

For præcis et år siden fortalte vi her i *UFO-Nyt* om Ole Henningsens indsats ifm. frigivelsen af flyvevåbnets ufoarkiv bestående af en brevordner med 329 sider uforapporter fra perioden 1978-2002. I dette nummer ser Ole Henningsen nærmere på, hvad der egentlig står at læse i arkivet. Vi har ikke i SUFOI på nogen måde forventet, at flyvevåbnets ufoarkiv skulle afsløre epokegørende nyt eller sensationer, men rapporterne er alligevel interessant og lærerigt læsestof og har stor historisk betydning.

Første del af "Hvad indeholder de danske X-Files?" begynder side 4 og giver en oversigt over ufomappens indhold generelt. I næste nummer af *UFO-Nyt* vil Ole kigge nærmere på nogle mere omfattende observationsberetninger bl.a. fra Færøerne og Grønland. ❑

Flyvevåbnets ufo-arkiv

1. del

Hvad indeholder de danske X-Files?

" ... Efter at objektet langsomt har passeret 30 grader, slukkes det ene af de fire 'dyser', hvorefter observatøren via radioen kalder sin kone, der over radioen bekræfter, at hun kan se tre dyser på himlen med noget røg efter sig. Under radiosamtalen opstår der pludselig kraftig radiostøj, som om der var en masse folk på den ellers lukkede kanal. Efter nogle få sekunder fungerer radioen igen normalt og uden støj ..."

AF OLE HENNINGSEN

Ikke hemmeligt materiale

Flyvevåbnets såkaldte "X-Files" i form af en brevordner med 329 sider uforapporter fra perioden 1978-2002 blev offentliggjort den 28. januar 2009. Selve offentliggørelsen og omstændighederne omkring Flyvevåbnets frigivelse af ufomappens indhold er detaljeret beskrevet i *UFO-Nyt* nr. 2 og nr. 3, 2009.

Kaptajn Thomas Pedersen, der var talsmand for Flyvevåbnet og stod for den praktiske frigivelse, har ved flere lejligheder i medierne gjort kraftigt opmærksom på, at ufomappens indhold ikke på nogen måde har været hemmeligt. Rent praktisk har journalister eller andre interesserede dog ikke haft uhindret adgang til brevordneren. Det indhold, der kunne betegnes som "hemmeligt", var i grunden blot observatørernes identitet m.v., som inden offentliggørelsen skulle sikres sløret, fx med sort tusch, som det ofte også ses i forbindelse med offentliggørelse af udenlandske militære arkiver.

Denne fremgangsmåde adskiller sig i princippet ikke fra SUFOI's måde at offentliggøre observatørers beretninger på gennem en meget lang årrække. Journalister og andre har ikke uhindret adgang til observatørernes identitet fra SUFOI's Rapportarkiv, med mindre dette aftales med observatørerne, eller hvis deres data i forvejen på anden måde er offentligt kendt.

Ingen sensationer

Indeholder Flyvevåbnets ufomappe så informationer, der kan få ufointeresserede til at spærre øjnene op? Det meget enkle og unuancerede svar er "Nej!". Og dog. Der er faktisk visse rapporter i materialet, der kan påkalde sig interesse. Problemet er imidlertid, at observationerne generelt ligger et godt stykke tilbage i tiden, hvilket i sig selv gør dem sværere at efterforske yderligere på nuværende tidspunkt. Endvidere er der ofte utroligt få detaljer noteret ned omkring ellers tilsyneladende spændende beretninger fra troværdige kilder. Dette gør det på det nærmeste umuligt at efterforske beretningerne yderligere.

Det korte svar er derfor stadig, at der ikke er epokegørende nye og sensationelle oplysninger i det frigivne rapportmateriale. Men rapporterne kan alligevel være interessant læsning.

Kaptajn Thomas Pedersen har selv ved flere lejligheder i medierne på forespørgsel fremhævet en af rapporterne i mappen. Det er da også en speciel rapport, som i *Aalborg Stiftstidende* den 6. juli 1976 blev beskrevet med overskriften "Militær vagthavende så fire UFO'er nær Flyvestation Aalborg".

Når denne rapport specielt påkaldte sig Thomas Pedersens interesse, skyldes det ikke mindst, at han ofte har drøftet denne sag med et af hovedvidnerne. Rapporten vil blive detaljeret omtalt i næste nummer af *UFO-Nyt*, hvor vi også ser nærmere på nogle lidt mere omfattende observationsberetninger fra Færøerne og Grønland. I nærværende artikel forsøges givet en oversigt over ufomappens indhold generelt.

Legendariske Form. 3622

Først og fremmest er det ved en første gennemgang af materialet pudsigt, at næsten alt rapportmateriale består af et udfyldt spørgeskema, en formular, der ser ud til at have en del år på bagen. Skemaet, Form. 3622, har overskriften "SPØRGESKEMA til Brug for militære og civile Myn-

Kaptajn Thomas Pedersen og Ole Henningsen med ufo-arkivet (brevordneren), som aldrig har været klassificeret eller hemmeligstemplet på nogen måde. (Foto: Ole Henningsen)

digheder ved Afhøring angaaende observerede 'Raketter' o.l.". Det er da også en formular, der er udarbejdet af en officer, Per Winge, i Generalstaben tilbage i 1946, da han på Forsvarets vegne foretog undersøgelser af og indsamlede rapporter om de dengang observerede "spøgelsesraketter". Disse lysfænomener blev observeret i stort tal i fortrinsvis Skandinavien i efteråret 1946.

Form. 3622 er måske nok primitiv set i lyset af SUFOI's senere mere avancerede skemaer, der forsøger at registrere langt flere detaljer i observatørers beretninger, men formularen har dog af forskellige årsager overlevet siden 1946 og kan ved fornuftig anvendelse sagtens registrere væsentlige detaljer omkring en observation. Det kan tilføjes, at formularen har været udbredt flere steder inden for Forsvaret i årenes løb. Forfatteren har ved selvsyn fået formularen forevist lokalt hos medlemmer af Flyvehjemmeværnet, altså Luftmeldekorpset, for år tilbage.

Der findes også i SUFOI's godt 15.000 rapporter fra de seneste 50 år adskillige tilfælde, hvor denne formular har været anvendt, eller hvor SUFOI har modtaget kopier af rapporter udfyldt på denne formular. Den var jo fra en start også udformet – som overskriften lyder – som "SPØRGESKEMA til Brug for militære og civile Myndigheder". Der er heller ikke tale om en formular, der i sig selv har været belagt med nogen form for klassificeringer, dvs. hverken militær fortroligheds- eller hemmeligheds-stempling.

Materiale i perioden 1978-2002

Rapportmaterialet i ufomappen omfatter perioden fra 1978 til 2002, og SUFOI har p.t. ingen oplysninger om, hvor rapportmateriale, div. korrespondance m.v. fra tiden før 1978 befinder sig. I observationsmappen er der en del tidsspring og ombytninger i rapporternes kronologiske rækkefølge. Dette kan være sket undervejs i årenes løb, eller det kan være sket under det praktiske arbejde i forbindelse med rapporternes frigivelse. I de allerseneste år har SUFOI fra FTK modtaget få videresendte observationsrapporter, som civile borgere har indrapporteret til Flyvevåbnet.

Også militære observatører

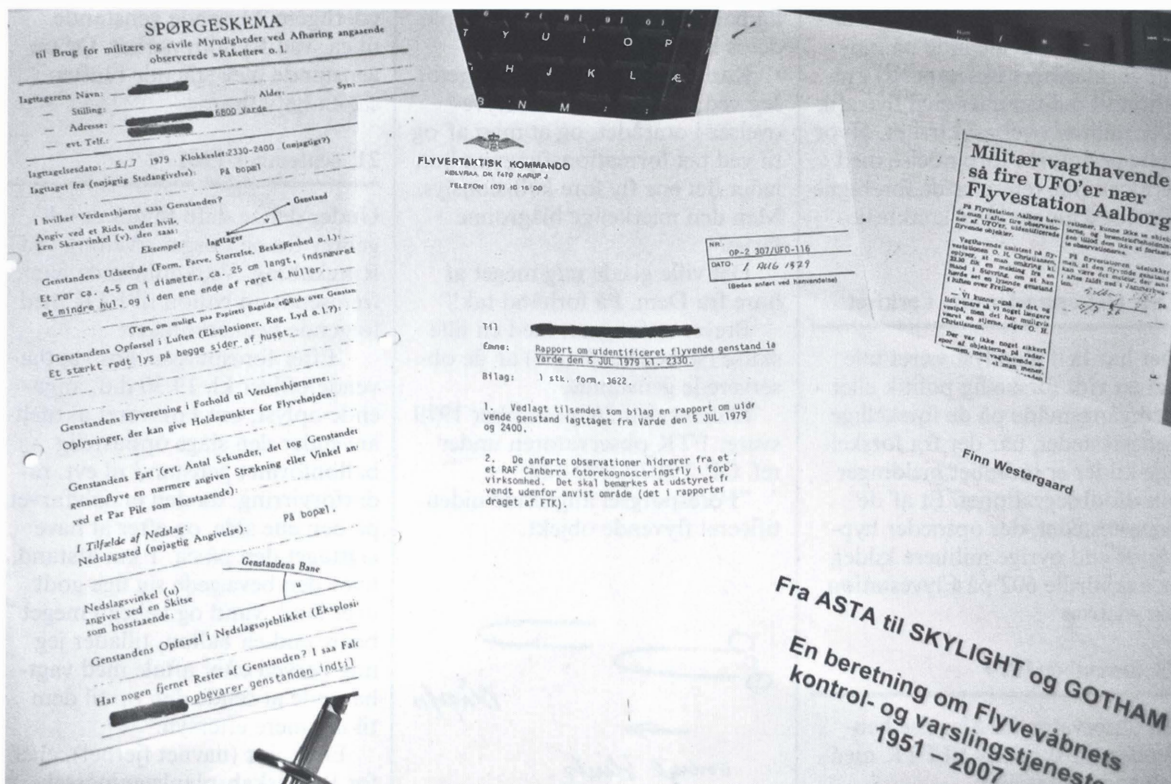
Der refereres ofte til ufomappens indhold som værende de civile rapporter, modtaget af FTK evt. via andre, fortrinsvis militære kilder. Som det ses af de beretninger, der er refereret senere, findes der faktisk også nogle enkelte rapporter fra militære kilder.

(Foto: Ole Henningsen)

De rapporter, der er udvalgt og refereret i denne artikel, er ikke sammenholdt med SUFOI's rapportarkiv, da der ikke er direkte adgang til arkivet i øjeblikket. Rapportarkivet befinder sig rent fysisk i Sverige til registrering og kopiering for eftertiden hos vor søsterorganisation UFO-Sverige. Der forsøges heller ikke fra SUFOI's side i denne omtale af udvalgte beretninger at give en mulig forklaring på observationsberetningerne.

Der er fortrinsvis lagt vægt på at præsentere et passende udvalg af arkivmaterialet, hvor dette på en eller anden måde udskiller sig fra mængden, enten det drejer sig om en detaljeret beretning, en speciel rapporterende myndighed eller lign. De givne oplysniñger er forsøgt refereret med en ordlyd og sætningsbygning så nøjagtig som muligt ud fra oplysningerne på de kopierede skemaer i rapportmaterialet.

(Foto: Ole Henningsen)

Flyvevåbnets ufo-arkiv

Hvem registrerer observationerne?

En første gennemgang af materialet giver indtryk af, at en stor del af skemaerne formentlig er udfyldt af vagthavende ved Flyvertaktisk Kommando (FTK) i Karup. En ikke uvæsentlig del af skemaerne er udfyldt af vagthavende ved forskellige andre militære instanser, men fortrinsvis dog inden for Flyvevåbnet. Skemaerne er derefter indsendt til FTK, der if. forfatterens informationer har videresendt kopier heraf til Forsvarets Efterretningstjeneste (FE) til evt. videre behandling.

Af og til indsender observatører eller andre myndigheder tilsyneladende selv den udfyldte rapportformular, som derfor må have været i deres besiddelse eller er blevet dem tilsendt.

Rapportmaterialet omfatter også i enkeltstående tilfælde FTK-korrespondance med enkeltpersoner og andre, fx SUFOI. I den forbindelse er det interessant at bemærke, at det rapportmateriale, der er mest detaljeret beskrevet eller efterforsket, som oftest er de beretninger, hvor SUFOI på en eller anden måde har været involveret.

Rapporter undersøgt?

Det er kun ret få observationer, der ser ud til at have været igennem en egentlig undersøgelse. FTK eller andre myndigheder er selv i nogle tilfælde inde på mulige forklaringer eksempelvis i relation til militær eller civil flytrafik eller militær øvelsesaktivitet. Hvor dette er anført i forbindelse med rapporterne, refereres de foretagne efterforskninger eller konklusioner.

ESK 602 optræder ofte i arkivet

Der har helt åbenlyst været tale om en vidt forskellig politik eller fremgangsmåde på de forskellige tjenestesteder, når der fra forskellige kilder er indløbet meldinger om ufoobservationer. Et af de tjenestesteder, der optræder hyppigere end øvrige militære kilder, er Eskadrille 602 på Flyvestation Skrydstrup.

13. november 1979

En observatør fra Slagelse henvender sig skriftligt til FTK med følgende beretning:

"På baggrund af en observation i aftes nær Sorø af to luftbårne objekter, som jeg ikke umiddelbart kan fastslå som værende fly, tillader jeg mig at henvende mig til Dem, for om muligt at kunne få verificeret om der mon kan have været tale om jetfly, og i tilfælde heraf, hvorledes deres udseende da kan have været som iagttaget.

I går den 13. ds. ca. 18.48 befandt jeg mig nær Ll. Ebberup, NV for Sorø, for at kigge stjerner, da jeg i østlig retning, formentlig over Bromme Plantage, blev opmærksom på et rødt pulserende lys, der med stor hastighed (ca. som jetjager) og i lav højde 50-100 m bevægede sig i sydlig retning.

Jeg må indrømme, at jeg blev overrasket, da jeg fik lyset i kikkerten (7 x 50). 'Antikollisionslyset' sad allerbagerst på genstanden, hvis hele 'skrog' fremtrådte med en mat blågrøn tone, nærmest fosforagtig. Jeg konstaterede ligeledes i kikkerten, at der ikke blot var tale om et enkelt objekt, men to, som syntes at flyve i meget tæt formation.

Til forskel fra det første objekt, førte det sidste hverken kollisionslys eller andre punktlys, men fremtrådte udelukkende som en langagtig, blågrøn genstand. Der var ingen lyd at høre fra genstandene, skønt jetlyd ellers forplantede sig normalt den pågældende aften. Genstandene har formentlig passeret østkanten af Sorø på deres kurs mod syd.

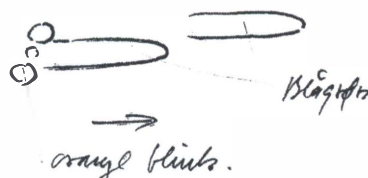
Kan dette have været jetjagere? Jeg ved, at der har været flyveøvelser i området, og at man af og til ved tæt formationsflyvning kun lader det ene fly føre kollisionslys. Men den mærkelige blågrønne farve?

Det ville glæde mig meget at høre fra Dem. På forhånd tak!"

Brevet er forsynet med en lille skitse (se nedenstående) af de observerede genstande.

Dateret den 26. november 1979 svarer FTK observatøren under ref. OP-2 307/UFO-122:

"Forespørgsel angående uidentificeret flyvende objekt.

Idet Flyvertaktisk Kommando hermed takker Dem for Deres henvendelse, og den dermed viste interesse, kan det oplyses, at 2 Draken fly overfløj den af Dem anførte position 13 NOV kl. 1840, i 300 m højde med kurs mod Møn.

Det må således anses som sandsynligt, at det er disse fly, De har observeret, og at der foreligger en vis mængde 'synsbedrag' forårsaget af særlige lys- og sigtbarhedsforhold. Draken flyene har en nedtonet mørkegrøn farve.

Med venlig hilsen
(slettet underskrift)"

Det kan tilføjes, at Flyvevåbnets Draken-fly også var på banen som forklaring, da forfatteren for SUFOI efterforskede en rapport om ukendte genstande i luften over Østmøn den 5. juli 1979. Iagttagelsen blev gjort af en gårdejer og hans hustru, og en detaljeret rapport blev udarbejdet af Hjemmeværnskompagni 8113 Østmøn og kom efterfølgende SUFOI i hænde.

2. september 1981

En 31-årig sergent, der betegnes som pålidelig og med OK syn, indberetter via Flyvestation Værløse, at han fra Jægersprislejren, i den nordlige del af skydeterræn, den 2. september 1981 kl. 22.00B iagttager en lysende genstand gående fra nord til syd. Her stødte yderligere 2 lysende genstande til ca. ved Kyndbyværket. De tre genstande blev stående i luften i ca. en halv time.

21. september 1981

Under denne dato findes et følgebrev fra en borger i Velling ved Ringkøbing. Vedkommende har fremsendt en ballon til FTK med følgende bemærkninger:

"Efter forespørgsel hos vagthavende officer kl. 19.30 d.d. angående oplyst, om Forsvaret aktuelt anvender den slags oppustelig ballonformet genstand til evt. radarforvirring, da den er sølvfarvet på den ene side, og efter at have iagttaget den på ca. 1 km afstand, hvor den bevægede sig lige godt over land, vand og læhegn meget bedre end en ballon, tillader jeg mig herved efter aftale med vagthavende at sende den op til dem til nærmere eftersyn."

En major (navnet fjernet), chef for Beredskabsplanlægningssek-

tionen ved Flyvertaktisk Kommando, svarer indsenderen den 24. september 1981 med ref. OP-2 307/UFO-138:

"Emne: Uidentificeret ballon

Idet Flyvertaktisk Kommando takker for Deres brev og den medsendte ballon skal det herved oplyses, at man ikke i forsvaret anvender balloner som den medsendte. Til Deres orientering kan det oplyses, at det er Flyvertaktisk Kommando bekendt, at lignende balloner som den medsendte blev solgt fra en af boderne på Ho fåremarked i år."

Ballonen findes tilsyneladende ikke længere i arkivet.

Det er sjældent at finde informationer i FTK's ufomappe om nedfaldne genstande, men den 5. juli 1979 er det nævnt, at der i nærheden af Varde er fundet et metalrør i forbindelse med observation af et rødt lys på himlen. I et brev fra FTK dateret den 1. august 1979 står der med ref. OP-2 307/UFO-116, at metalrøret er inddraget af FTK, og at der var tale om et fotolys udskudt fra et RAF Canberra fotorekognosceringsfly i forbindelse med øvelsesvirksomhed.

8. april 1986

En 42-årig fabriksarbejder, med OK syn, beretter til Flyvestation Værløse, at hun den 8. april 1986 kl. 21.05, efter Knabstrup, Knabstrupgård, efter Dramstrupviadukten i alléen, har gjort en iagttagelse – hver aften siden 29. marts 1986.

Udseende m.v. beskrives som ovalt – orange ca. som stor stjerne – størrelse variabel – varierende lysstyrke – blinker med to røde lys. Gult lys i begge ender – tager facon så den ligner fly. Observeret i øst. Bevæger sig, men står også stille ind imellem. Fra meget langsomt til meget hurtigt. Hastighed som sådan kan ikke anslås. Brummer nærmest som et fly. Observeret med forskellige retninger i varierende højde.

Flyvestation Værløse karakteriserer selv iagttageren med ordene: Lyder meget troværdig, er meget sikker på observationerne. På bagsiden af spørgeskemaet tilføjer den seniorsergent, der har foretaget registreringen:

"Efter at have talt med anmelderen i nogen tid, meddelte hun, at hun somme tider havde været i tvivl om, om der kunne være tale om fly. Endvidere meddelte hun, at hun sidste sommer havde observeret to biler, der holdt parkeret med fjernlys tændt, således at lyskeglerne dannede et kryds inde over en mark. Hun har ikke i år observeret biler parkeret på lignende måde.

Anmelderen har tidligere kontaktet Holbæk Politi, og her af den vagthavende blevet henvist til at kontakte SUFOI, der imidlertid har lukket. Anmelderen henviser også til, at flere af hendes kolleger har observeret fænomenet. Anmelderen er herfra anmodet om igen at kontakte Holbæk Politi med historien, anmelderen har lovet at gøre dette snarest. Samtalen med anmelderen er her optaget på bånd via lokaltelefon."

24. juni 1986

En oberstløjtnant ved Flyvestation Karup melder, at han den 24. juni 1986 kl. 21.35 fra FSN Karup i retningen fra SSE til NNW i løbet af 5 min. har set en meget højtflyvende glimtende genstand, der gennem kikkert så ud som en mørk genstand, lydløs glidende med konstant fart. Det udfyldte spørgeskema indeholder ikke yderligere detaljer eller kommentarer.

4. september 1986

Hele 6 rapporter ligger der i FTK's ufoarkiv om det store lysfænomen, som den 4. september 1986 blev set af mange mennesker landet over. Også i SUFOI's rapportarkiv ligger der rapporter om dette lysfænomen, der efter al sandsynlighed skyldtes et russisk raketforsøg.

23. september 1986

Nogle kortfattede notater på et spørgeskema ser ellers utroligt interessante ud. Hvis det ellers er lykkedes forfatteren at tyde håndskriften korrekt, ser det ud til, at piloten på et fly (FL 190?) undervejs fra Ålborg Lufthavn (EKYT) til Kastrup (EKCH) på en position syd for Tirstrup (EKAH) den 23. september 1986 kl. 05.33Z observerer og rapporterer "Neongrøn ufo. Kom op på hans højre vinge. Fulgte et stykke tid."

Som "Indsendende myndighed" er nævnt RCC, der formentlig er RCC Karup.

Der findes ingen andre rapporter eller dokumenter om sagen i det offentliggjorte materiale.

25. april 1987

En 31-årig mand, med normalt syn, henvender sig efter en iagttagelse den 25. april 1987 kl. 22.40. Fra Burkal ved Bylderup Bov ses mod vest (hen over militært område i Ladelund) i 45 graders højde et klart, meget skarpt lys, observeret i kikkert. Fløj ud til højre og tilbage igen, og det varede ca. 3-4 min. – fløj aldrig til venstre.

Mystisk lysskær i nat måske russisk raket

Flere jyder opskræmte af lysfænomen på nattehimlen

Niels Jørgensen, Tulstrup ved Ikast, oplevede i nat et sælsomt syn. Ved fire-tiden bredte der sig på den nordøstlige nattehimmel et underligt lys. Det startede som et meget stærkt gulligt lys i horisonten. Efterhånden bredte det sig til et stort paraplyagtigt skue, som fik stjernerne til at forsvinde totalt helt op til stjernebilledet Karlsvognen.

Niels Jørgensen er ikke den eneste, der har observeret fænomenet. Der er kommet henvendelser til formanden for Skandinavisk UFO-center, astronom Ole J. Knudsen, Ole Rømer Instituttet i Århus, hele formiddagen. Henvendelserne er fra hele Jylland, og det oplyses til Herning Folkeblad, at Det Astronomiske Institut i København nærmest er blevet oversvømmet af henvendelser fra folk, der har set det mystiske lys.

Måske mislykket raketopsendelse

- Der er formentlig tale om en mislykket russisk raketopsendelse fra basen Plesetsk på Kola-halvøen, eller en opsendelse fra en u-båd i Barentshavet. Imidlertid kan der også være tale om opsendelse af en raket med en lille nyttelast. Der har så været uforholdsmæssigt meget brændstof ombord, som så er blevet dumpet i stor højde, siger Ole J. Knudsen.

Er der tale om det sidste, er det dumpede brændstof blevet ioniseret at solvind og partikler i rummet, som så har skabt det sælsomme lys.

Ole J. Knudsen hælder til den første teori, idet et lignende fænomen kunne observeres 23. oktober 1985, og da var der tale om en mislykket opsendelse.

pers

Flyvevåbnets ufo-arkiv

Der står på spørgeskemaet, at oplysningerne er modtaget af vagthavende i Skrydstrup, der har henvist manden til UFO-Knudsen. Ingen tvivl om, at den nævnte "UFO-Knudsen" er den mangeårige og ihærdige leder af SUFOI's Alarmcentral, Ole J. Knudsen, der nu er leder af Planetariet på Steno Museet i Århus. Så denne rapport må uden tvivl være havnet i SUFOI's rapport-arkiv.

12. august 1987

ESK 503, Flyvestation Bornholm, har fremsendt en rapport fra en 46-årig mand inden for fiskeindustrien. Han har normalt syn og karakteriseres som rolig og fattet. Denne mand har den 12. august 1987 kl. 22.30 B fra sit køkkenvindue vendende mod øst i Tejn på Bornholm iagttaget en genstand af form som en luftballon, med stor størrelse og med farver angivet som orange til rødlig. Angives endvidere som roligt svævende, lydløst, og farten angivet som meget stille (langsomt).

Den rapporterende premierløjtnant fra ESK 503, Flyvestation Bornholm, supplerer på skemaets bagside:

"Kl. 22.30 B afholdt STANAVFORLANT en flådeøvelse i en position ca. 15-20 NM NØ til Ø for Bornholm. I.f.h. fandt der en del helicopter flyvning sted i området, også på det oplyste tidspunkt for hændelsen.

Bornholms Marinedistrikt oplyser, at de intet har fået rapporteret fra skibe o.lign. om hændelser, som den indberetning, bortset fra den under pkt. 1 omtalte helicopter trafik, samt at der ikke for disse flyvninger er benyttet specielle lyseffekter udover rutinemæssig belysning.

Undertegnede har lovet indberetteren, at denne vil blive informeret om resultatet af en evt. undersøgelse."

Det fremgår ikke af det frigivne materiale, om indberetteren efterfølgende er blevet kontaktet af militære myndigheder om hændelsen.

21. september 1987

Flyveskolen på Flyvestation AVNØ i Sydsjælland har fra en borger modtaget denne skriftlige henvendelse om en observation den 21. september 1987 kl. 21.30:

"Til rette vedkommende!

Jeg har kun en mindre forespørgsel om to uforklarede objekter, synes jeg i hvert fald. Mandag d. 21. klokken 21.30 så jeg to uafhængige flyvende objekter. Jeg står med retning imod Næstved (rapportøren bor ved Lundby mellem Næstved og Vordingborg). Disse to objekter krydser hele himlen i form af hurtige manøvrer. Det tog ca. 2-5 min. Det mærkelige, synes jeg, er at de startede fra stillestående position!

Jeg står normalt og kigger på stjerner, inden jeg går i seng, og da jeg står og kigger, starter disse to objekter pludselig. Jeg gik ud fra først, at det var et stjerneskud, men så starter endnu 'en stjerne', og så var det, jeg blev meget i tvivl. Derfor spørger jeg jer, om I på jeres radar har bemærket noget usædvanligt. Jeg beskriver det observerede nogenlunde som sådan (se tegning nederst på siden).

Cirka sådan, det kan jo selvfølgelig være lidt fortegnet, men alligevel! Jeg ser frem til at høre fra jer."

Det udfyldte spørgeskema er tillige med rapportørens brev sendt af Flyveskolen på Flyvestation AVNØ til FTK, men det fremgår ikke af arkivmaterialet, om der er fremsendt et svar på borgerens henvendelse.

17. november 1987

En rapport, der betegnes som modtaget via "WING OPS YT 172240Z NOV/87" beretter om en hændelse, hvor en observatør fra Ø. Hurup ved Hadsund den 17. november 1987 kl. 21.56Z kører fra Mou mod Egense, da der mod øst ses en genstand, hvis størrelse ikke er opgivet. På bagsiden af spørgeskemaet står der:

"Iagttager samt hendes søn kørte i bil fra Mou mod Egense (fra vest mod øst). Under kørslen sås en rund lysende genstand på den østlige himmel. Under den videre kørsel kommer de lige under den lysende genstand og standser op ved siden af en allerede holdende bil (bilnummeret anføres, men er fjernet i den frigivne rapport). Her ser de området blive belyst af to projektører fra den flyvende genstand. Kort efter slukkes projektørerne, og iagttager kunne se nogle røde og grønne lys blinke. Kort tid efter fløj genstanden fra syd mod nord med ringe fart samt lille højde.

NB. Samtidig med begivenheden overfløj et fly området fra nord mod syd."

12. december 1987

Rapporten er indsendt af Flyvestation Værløse. Spørgeskemaet indeholder kun ganske få informationer, såsom iagttagerens adresse "2770 Kastrup". Iagttagelse fra "Murskeen, overstreget, Høje Tåstrup". Det nævnes, at udseendet var "Runde + trekantede lysende i alle farver". Endvidere at "genstanden ændrede hastighed og retning hele tiden. Stod stille noget af tiden". Med hensyn til flyveretningen står der: "Alle retninger", og vedr. højden "Mange forskellige højder".

Og det var så det, åbenbart. Sandelig ikke nemt, heller ikke for en militær myndighed at få noget fornuftigt ud af alle iagttagere. En erfaring, som SUFOI's rapportoptagere har måttet sande gennem mange år.

6. februar 1988

Flyvestation Skovhuse ved Stensved på Sydsjælland har videresendt en iagttagelse gjort af en familie fra Præstø den 6. februar 1988 kl. ca. 20.45. Familien, 47, 35 og (datter) 16 år, beskrives som

Jeg kan beskrive det observerede nogenlunde som sådan

1. objekt

Cirka sådan, det kan jo selvfølgelig være lidt fortegnet, men alligevel! Jeg ser frem til at høre fra jer. [redacted]

samvittighedsfuld og troværdig. Familien iagttager et lys på vesthimlen 45-50 grader oppe. Rund med spidser op og ned (en hver vej). Spidser lyste blåligt/gyldent. Genstanden var dobbelt så stor som en stjerne og lyste kraftigere.

Flyvestationen skriver på bagsiden af spørgeskemaet:

"På det angivne tidspunkt stod familien og kiggede ud af vinduet på en stjerneklar himmel. Da de har boet på adressen i adskillige år, kender de alle stjernerne på himlen. På et tidspunkt bemærkede hustruen, at en af 'stjernerne' så mærkelig ud, synes at bevæge sig og befandt sig på et sted, hvor der normalt ikke findes så kraftig en stjerne. I en kikkert (10 x 50) kunne man se objektet bevæge sig langsomt N til NV og skråt opad. På dette tidspunkt blev der ringet til politiet, og under samtalen forsvandt objektet pludseligt, som hvis der blev slukket for lyset.

Iagttageren fortalte om yderligere 2 hændelser, som begge fandt sted for ca. halvt år siden, og hvor den sidste blev rapporteret til politiet:

En nabo som boede ca. 20 m fra iagttageren fik pludselig en aften sit køkken oplyst af to blændende hvide lyskegler. Da hun løb udenfor, var der intet at se. Iagttageren, hans familie eller deres hund havde ikke bemærket noget. Der var ingen biler i nærheden.

På en spadseretur ved Skibinge så iagttageren og hans hustru en rødbrun genstand lavt over horisonten i sydlig retning og ret tæt på. Dette foregik efter mørkefald, og genstanden udsendte bronzefarvet, gulligt lys."

14. marts 1988

En ca. 25-årig mand fra Græsted beretter til Flyvestation Værløse, at han på vejen Esbønnerup-Hillerød, direkte syd for Gilleleje, kl. 22.45 observerede en genstand af ubestemmelig af størrelse, men observeret på meget tæt hold, idet iagttageren tydeligt kunne observere vinduer. Rødlig og grønlig udstråling fra genstanden, samt særligt skarpt violet lys fra en enkelt kilde. Genstanden var stillestående i luften i flere minutter, hvorefter den forsvandt i nordlig retning mod Gilleleje. Lydløs. Genstanden observeredes igen kl. 00.15 fra observatørens bopæl ved Græsted, denne gang sås den endvidere af observatørens kone. Flyvestation Værløse karakteriserer observatøren som meget troværdig.

25. juli 1988

En 23-årig specialarbejder, med normalt syn, beretter, at han den 25. juli 1988 kl. 22.08 fra hjemmets altan i Hillerød har observeret et kraftigt hvidt lys i SSØ-retning 30-35 grader over horisonten. Det kraftige hvide lys beskrives som en række spotpærer, der havde svagt ovale former. Genstanden havde ingen lyd. Fjernede sig i lige retning SSØ set fra observatøren. Dukkede op igen 22.45 fra samme retning. Skønnet afstand fra observatøren: 2-4 km.

Det er Forsvarskommandoen, som er den indsendende myndighed, og FKO nævner, at vidnet "virkede meget troværdigt og sobert". Den vagthavende officer ved Forsvarskommandoen skriver på rapporten:

"Under 2. observation talte observatør med FKO i telefon, og så fænomenet ud af vinduet. Konen tog et foto af synet, og observatør lovede at tilsende FKO kopi, såfremt der er noget på filmen. Umiddelbart før 2. observation passerede en helcop stedet. Ifølge RCC havde vi ingen over Hillerød på dette tidspunkt."

13. november 1988

En ildkugle på himlen den 13. november 1988 ca. kl. 23.29-23.34 gav anledning til to rapporter i FTK's ufoarkiv. Den ene observatør var amatørastronom, og den anden ansat i Flyvevåbnet. Rapporterne var indsendt til FTK via SOC Vedbæk. Ildkuglen fik desuden dagen efter stor medieomtale. Det er altså også ganske almindelige himmelfænomener, som eksempelvis ildkugler, der gennem årene har fundet vej til Flyvevåbnets ufomappe.

20. december 1988

En 31-årig observatør fortæller, at der kl. 17.45 i nærheden af Bording er observeret noget på himlen. Det virkede som et fly med blinkende navigationslys plus fast landingslys. Det berettes endvidere, at genstanden havde skiftende kurs og skiftevis bevægede sig og stod stille og uden nogen lyd på noget tidspunkt. Når den bevægede sig, var det med normal flyfart. På spørgeskemaet er observatøren nævnt som "rolig, fornuftig og velformuleret". Endvidere tilføjes det:

"Da observationen ligger i sydlige af KARUP TMA, kontrolzone er Tårnet i EKKA forespurgt om trafik. KA har i nævnte tidsrum haft landingsøvelse med NATO 13 (BOEING 707) AWACs og har taget flere runder i sydlige del af TMA."

15. oktober 1989

En 45-årig mand og hans 14-årige søn beskriver, hvordan de den 15. oktober 1989 kl. 21.25 fra Præstø-området har observeret et sekskantet objekt med mange faste lys, i hvert fald 1 grøn, muligvis andre. Sås flyve fra S-SV mod nordøst. Larmede som en mejetærsker. Faderen beskrives som nøgtern, ædru og interesseret. Den modtagende myndighed noterer efterfølgende, at Singapore Airlines FLT 838 til CPH 21.33 var i 6.000 fods højde over Præstø.

Det forekommer i visse af rapporterne, at modtagende myndighed noterer civil flytrafik som årsag til den indrapporterede beretning.

19. januar 1990

Uden alder, stilling eller karakteristik af observatøren udfyldes spørgeskemaet den 19. januar 1990 med et par notater, der fortæller, at en observatør kl. 23.34 fra sit værelse med skrå vinduer i Holme har observeret et stærkt lysende objekt i 2 sek. uden lyd i sydøst. 2-3 min. senere kom et almindeligt fly. Objektet var lavere end det almindelige fly. Da vedkommende har et apparat til at måle hastighed med, er objektets hastighed anslået til 18.000 km/t!

25. maj 1990

Midt i rapportmaterialet på formular 3622 finder man pludselig en telefax fra Statens Luftfartsvæsen (SLV). Sagsbehandleren i SLV skriver i sin henvendelse til PLTA/FTK den 6. juni 1990:

"Observation af uidentificeret flyvende objekt (UFO)

Følgende rapport modtaget vedr. observationen:

STED: København, Svanemøllen, havneområdet

▶

Flyvevåbnets ufo-arkiv

TID: Fredag, den 25. maj 1990, kl. ca. 0005LT

OBS.: I retning af Sverige observeres et underligt rødt kugleformet objekt, som bevæger sig fra øst mod vest i meget mærkelige bevægelser, da objektet – efter observatørens opfattelse – bevægede sig i flik-flak, frem og tilbage over himlen. Ved vandret flyvning bevægede objektet sig med lynets hast."

Efter at have nævnt observatørens navn og adresse skriver sagsbehandleren i SLV:

"Lufttrafiktjenesten har ikke modtaget andre rapporter om emnet. Jeg beklager den sene fremsendelse."

Det kan tilføjes, at der ikke er fundet andre rapporter registreret i FTK's ufomappe fra denne dato.

7. januar 1991

En af rapporterne fra Kontrol- og Varslingsgruppen, Eskadrille 602 på Flyvestation Skrydstrup, er fra den 7. januar 1991. Det fremgår af rapportskemaet, at en 41-årig control tekniker (dvs. en radartekniker), med normalt syn, stod på Agernæs og kiggede mod Helnæs, dvs. mod syd, da han på den sydlige himmel, kl. ca. 20.55, så en rund og orange genstand. Den havde en dæmpet udstråling, og lysstyrken var konstant/dæmpet med fast lys. Genstanden havde ingen hale. Personen afviser, at der kan have været tale om en komet eller et stjerneskud, da han før har set sådanne.

Genstanden opstår på den sydlige himmel ca. 20 grader over horisonten og bevæger sig fra vest mod øst i en bue hen over himlen, gennem den nederste del af Orion Bæltet. Genstanden forsvinder i østlig retning ca. 20 grader over horisonten. Hændelsen varer ca. 45 sek.

Observatøren betegnes på rapportskemaet som "pålidelig med godt kendskab til astronomi". På bagsiden af skemaet tilføjer rapportoptageren, der er premierløjtnant og vagthavende officer ved ESK 602:

"Personen har svært ved fastslå størrelsen. Han afviser, at der er tale om en komet eller et stjerneskud, da han før har set sådanne. Der er heller ikke tale om et fly, da personen i hændelsesøjeblikket også kan se et fly. Modtagelsestidspunktet for meldingen 072148 lokal tid.

Meldingen er optaget på bånd ved ESK 602 og bevidnet af 3 personer."

Det fremgår ikke umiddelbart af rapportskemaet, om båndoptagelsen er fulgt med skemaet videre til FTK og evt. senere videre til FE.

SPØRGESKEMA

til Brug for militære og civile Myndigheder ved Afhøring angaaende observerede »Raketter« o. l.

(RCS: CHODDEN INT-20209)

Iagttagerens Navn: [redacted]

– Stilling: Control teknikker Alder: 41 år Syn: Normalt syn.

– Adresse: [redacted] 5613 Ebberup

– evt. Telf. [redacted]

Iagttagelsesdato: 7/1 1991 Klokkeslet: ca. 2055LT (nøjagtigt?)

Iagttaget fra (nøjagtig Stedangivelse): Personen stod på Agernæs og så mod Helnæs. D.v.s. personen så mod syd.

I hvilket Verdenshjørne saas Genstanden? På sydlige himmel.

Angiv ved et Rids, under hvilken Skraavinkel (v), den saas:

Eksempel: Iagttager v Genstand 20°

Genstandens Udseende (Form, Farve, Størrelse, Beskaffenhed o. l.): Genstanden var rund og orange. Den havde en dæmpet udstråling og lysstyrken var konstant/dæmpet mat fast lys. Genstanden havde ingen hale. Personen afviser at der kan være tale om en komet eller et stjerneskud, da han før har set sådanne.

(Tegn, om muligt, paa Papirets Bagside et Rids over Genstandens Form).

Genstandens Opførsel i Luften (Eksplosioner, Røg, Lyd o. l.?): Genstanden opstår på sydlige himmel ca. 20 grader over horisonten og bevæger sig fra vest mod øst i en bue hen over himlen, gennem den nederste del af Orion Bæltet. Genstanden forsvinder i østlig retning ca. 20 grader over horisonten. Hændelsens varighed ca

Genstandens Flyveretning i Forhold til Verdenshjørnerne: Fra vest mod øst.

Oplysninger, der kan give Holdepunkter for Flyvehøjden:

Genstandens Fart (evt. Antal Sekunder, det tog Genstanden at gennemflyve en nærmere angiven Strækning eller Vinkel angivet ved et Par Pile som hosstaaende): Øst Vest. Syd [redacted] 45sek. Iagttager

I Tilfælde af Nedslag:

Nedslagssted (nøjagtig Angivelse): ✗

Nedslagsvinkel (u) angivet ved en Skitse som hosstaaende: Genstandens Bane u

Genstandens Opførsel i Nedslagsøjeblikket (Eksplosion o. l.?): ✗

Har nogen fjernet Rester af Genstanden? I saa Fald: Hvor beror de? ✗

Indsendende Myndighed: Kontrol og Varslingsgruppen. ESK 602. FSN SKP.

Karakteristik af Kilden: Pålidelig med god kendskab til astronomi.

Nedslagssted bevogtes af:

18. januar 1991

Observationen er if. rapportskemaet indberettet af en politiassistent fra bopælen ca. 6 km sydvest for Odense. Der rapporteres om et lys set den 18. januar 1991 kl. 23.15 næsten lodret oppe på himlen, ret stort, højt oppe, med hale (som contrail), ingen motorlyd. Efter denne en mindre efter (varierende lysstyrke). Begge tydeligt hurtigere end almindelige rutefly og større.

Samme fænomen er indrapporteret af en 36-årig konsulent fra Kalundborg, der på samme tidspunkt fra stranden 10 km syd for Kalundborg ser et klart lysende gult lys fulgt af 3-4 mindre lys, der forsvandt inden hovedobjektet. Iagttageren forklarer, at det tog 1-2 minutter for lyset at flyve fra nordvest til sydøst, 180 grader, og at der blev efterladt et røgspor, som stod i ca. 5 min.

Den medarbejder (formentlig vagthavende ved FTK), der registrerer oplysningerne på det udfyldte skema, skriver på bagsiden af det første spørgeskema om vejret, at der ingen vind var, og at det var utroligt klart med frost. På samme tidspunkt er der foretaget lignende observationer fra Djursland, Nr. Snede, Svendborg, Nakskov, Samsø, Gundsømagle og Lemvig. Det noteres også, at ved forespørgsel til SOC Vedbæk blev det oplyst, at man her intet havde, men at der var rettet henvendelse til SOC fra Norge. Samme obs. samme tid.

Med datoen 21/1 er yderligere tilføjet "Langeland (Tranekær). Samme tid. Havde hørt om en satellit, som skulle være brændt op."

I dette tilfælde er der også modtaget en række beretninger til SUFOI's Rapportcentral. En af de mere spektakulære beretninger er optaget af SUFOI's gruppe i Odense, der her er gengivet fra Toke Haunstrups bog: *50 år med ufoer – erfaringer fra halvtreds års rapportarbejde*, SUFOI 2007:

"Fredag aften kommer observatøren gående med sin schæferhund i byen Ringe på Fyn. Han har en radio med, så han har mulighed for radiokontakt med sin kone i hjemmet på deres helt egne frekvenser.

Da klokken er 23.20, får observatøren i nordvest øje på et stort gråt objekt 45-55 grader over horisonten. Objektet er foran forsynet med en citrongul lampe, der lyser omtrent som en billygte af de gamle, runde slags. Derudover ses fire andre lys i rombe-formation, der nærmest minder om udstødningen fra et jetflys motorer, men selv om det er i størrelsesordenen som en knyttet hånd i udstrakt arms længde, høres ingen lyd overhovedet.

Efter at objektet langsomt har passeret 30 grader, slukkes det ene af de fire 'dyser', hvorefter observatøren via radioen kalder sin kone, der over radioen bekræfter, at hun kan se tre dyser på himlen med noget røg efter sig. Under radiosamtalen opstår der pludselig kraftig radiostøj, som om der var en masse folk på den ellers lukkede kanal. Efter nogle få sekunder fungerer radioen igen normalt og uden støj.

Herefter forsvinder objektet i horisonten efter ca. 4 minutters forløb i sydøst ned over Kværndrup/Svendborg.

Kontrol og Varsling 1945-1959

I Hans A. Schrøders *Luftforsvarets grå eminence* gives et glimrende eksempel på, hvilke praktiske problemer, man kunne slås med i forbindelse med nogle af Kontrol- og Varslingstjenestens første radaranlæg: "Flyene havde fået bedre navigationsudstyr end tidligere, og indførelsen af identifikationssystemet IFF gjorde det let og sikkert at opnå et radar-FIX fra kontrol- og varslingstjenestens enheder.

GCI Karup fik sin ilddåb allerede nogle dage før den blev officielt etableret den 3. september 1951. Den bestod af de samme komponenter som GCI Værløse, nemlig en AMES 14 søgeradar suppleret af en AMES 13 højdefinder.

Stationen kørte normalt inden for normal daglig tjenestetid, som var fra 0800 til 1630. Om aftenen og om natten var stationen lukket ligesom resten af kontrol- og varslingssystemet, inklusive SOC, undtagen når der var natflyvning. Radarstationens kaldesignal var SHOWBOAT.

Den 13. november 1952 om aftenen var der imidlertid folk på stationen, og da skete der lige pludselig noget. Fra kl. 1816 til 2240 var der uafbrudt spor på scopet. De fleste fly dukkede op omkring Vamdrup 50 sømil syd for stationen, så fløj de nordpå til omegnen af Grindsted, hvor de drejede nordvest på til lidt øst for Skjern, hvor kursen ændredes til sydvest, hvor de forsvandt vest for Nymindegab, 45-50 sømil fra stationen. Hastigheden var ca. 240 knob. Højderne mellem 8.000 og 15.000 fod.

Den næste dag skrev stationen en rapport til OC VEST, i hvilken man bad om at få oplyst, hvilke højder der var blevet fløjet i, så man kunne kontrollere højdefinderens nøjagtighed. Man var overbevist om, at der havde været tale om allierede overflyvninger, men man sluttede dog sin indberetning med ordene:

'I forbindelse hermed gør stationen opmærksom på de sikkerhedsmæssige mangler, der er ved en overflyvning, hvor ikke et eneste luftfartøj kan identificeres.'

Kontrol- og varslingssystemet var endnu ikke modent til at køre i døgndrift, men her havde vore allierede (?) i hvert fald leveret flyvevåbnet et probat incitament til at arbejde videre frem mod et landsdækkende system i døgndrift med tilhørende jagerfly på et passende højt beredskab."

Formen på objektet kunne tilnærmelsesvis betegnes som en djævlerokke med sine vinger bukket opad, men uden sin hale. Fra 'dyserne' kom der lysegrå røg, og objektet fløj lydløst omtrent som et svævefly. Størrelsen var et sted mellem 10 og 19 meter.

Under observationen sås en vis reaktion på hunden, idet den mod sædvane havde halen lidt ind under bagbenene, men ellers opførte den sig normalt."

Fænomenet, som beskrives i denne beretning, blev også rapporteret til SUFOI fra Gundsømagle på Sjælland samt Silkeborg og Malling i Jylland. Efterfølgende viste det sig, at lysfænomenet på himlen skyldtes en russisk satellit, der styrtede ned gennem atmosfæren og brød op i flere brændende stykker, hver med en "røghale" efter sig.

En af de danskere, der iagttog dette fænomen, var Toke Haunstrup fra SUFOI's Rapportarbejde, der tidligere til *UFO-Nyt* nr. 3, 1993, har fortalt herom:

"Formen på dette, jeg så, kan vel nærmest betegnes som et kraftigt meteor efterfulgt både af en tydelig 'røghale' og op til flere lysende 'kugler'. Jeg mindes hverken at have set en rombe-formation eller et djævlerokke-formet objekt."

12. august 1991

En 40-årig betjent ved Københavns Politis beredskabsafdeling rapporterer den 12. august 1991, at han med en kollega kl. 02.30 fra deres patruljevogn i Ordrup vest for Skovshoved ser noget usædvanligt på himlen. Den ene betjent troede, det var et fly. Den anden, at det var en radiomast. Da de så op i bunden, så de blå, hvide og gule lys i rodet orden. Flyvehøjden var 75-150 m, og flyveretningen østlig retning. På et tidspunkt kunne de ikke følge genstanden mere på grund af høje træer, og da genstanden passerede patruljevognen, tiltede Polaris-anlæggets display. Ruten var Ordrupvej-Hyldegårdsvej-Teglgårdsvej til vandet. Der blev foretaget en forespørgsel til SOC Vedbæk, som videregav den til ESK 602. Intet unormalt observeret.

Vi sender ikke fly op efter ufoer

En borger i Viby J. sender den 13. februar 1979 en henvendelse til Flyvertaktisk Kommando for om muligt at få oplyst nærmere detaljer omkring en hændelse, der skulle have fundet sted inden for perioden 19.-25. marts 1973, altså 6 år tidligere. En del mennesker skulle if. det opgivne have observeret to flyvende genstande, der i ca. 3 timer – med mellemrum – cirklede i lav højde (3-500 fod) omkring Århus. Brevskriveren skriver videre:

"Det er blevet undertegnede oplyst, at et særdeles pålideligt vidne den pågældende aften kontaktede flyvestation Karup og fik oplyst, at disse objekter var blevet observeret i Karup (RSR/TAR?), at man fra flyvevåbnets side havde sendt REC fly, bestående af 2 jagere fra Skrydstrup, til området."

På denne forespørgsel svarer FTK dateret den 22. februar 1979 med ref. OP-2 307/UFO-110:

"Emne: Forespørgsel ang. Uidentificeret objekt 19-25 MAR 1973

Med henvisning til Deres brev af 13 FEB 1979 skal det herved oplyses, at der ikke ved Flyvertaktisk Kommando forefindes arkivmateriale der omhandler den omtalte begivenhed. Det kan til Deres orientering yderligere oplyses, at Flyvevåbnet ikke sender fly op med det ene formål at identificere rapporterede uidentificerede objekter, hvorfor denne oplysning må bero på en fejltagelse. Samtidigt kan det oplyses, at det på grund af jordkrumningen ikke vil være muligt at observere et objekt der flyver i 3-500 fod over Århus ved hjælp af den på flyvestation

▶

Flyvevåbnets ufo-arkiv

Karup værende radar. (Flyvertaktisk Kommando er ikke bekendt med forkortelsen RSR/TAR, men formoder, at De hentyder til GCA stationen). e.b. (navn slettet)"

Kun én fotosag i arkivet

Den eneste fotosag, der findes i ufomappen, omhandler et foto af et dampudslip (fra et lokalt varmeværk) på himlen over Viborg fra 1974. En sag, som forfatteren for SUFOI allerede for år tilbage efterforskede detaljeret, i øvrigt med god hjælp fra FTK.

Karakteristik af kilden

Det kan også give anledning til at trække lidt på smilebåndet, når man dykker ned i det gamle rapportmateriale og specielt ser på, hvorledes Kilden (dvs. observatøren) karakteriseres. Det skal tilføjes, at det kun er på visse af skemaerne, at denne karakteristik findes. Langt de fleste er bestemt brugbare i forbindelse med optagelse af en rapport, medens andre kan se mere pudsige ud, når man nu bagefter ser dem på tryk.

Langt de fleste beskrives på skemaet som troværdige med bl.a. følgende betegnelser:

- lød rolig og troværdig
- meget troværdig
- troværdig – god iagttager
- nøgtern ældre dame
- ung/normal/havde oplevet noget spændende
- meget troværdig – rolig og præcis beskrivelse af hændelse

Andre opfattes også som troværdige med lidt andre betegnelser:

- lød meget normal
- lød meget normal, hverken "fuld eller gal"!
- mand på arbejde – lød helt normal
- fornuftig – virkede lidt rystet
- nøgtern ædru og interesseret
- virkede normal og ædru
- ivrig, men rolig og fattet
- ufo-interesseret – meget omstændelig i sin forklaring velbegavet og fornuftig
- fornuftig (kvinde talte med i baggrunden)

Visse observatører virkede måske troværdige i kraft af den oplyste uddannelse eller stilling:

- saglig – ansat i Flyvevåbnet
- fornuftig – rolig (medlem af luftmeldekorpset)
- pålidelig (hjemmeværnsmand)
- pålidelig (har flycertifikat)
- lystsejler med kendskab til navigation/stjernebilleder
- pålidelig – kendskab til fly
- amatørastronom – meget saglig
- er amatør astrolog (nåh, det var nok en smutter/red.)

Andre observatører lagde man måske knapt så stor vægt på:

- rolig – dog lidt usikker
- overreagerende/upræcis i sin skildring af hændelsen
- måske lettere "ulden"
- en smule forvirret
- afslørede stort kendskab til sagen – men må betegnes som tvivlsom
- virker rolig og nøgtern/har dog ikke meget begreb om verdenshjørnerne

Så er der de mere kortfattede, men rammende karakteristikker af observatører:

- ædru – fornuftig – afbalanceret
- brav
- solid
- jydsk

Generelt får man ud fra rapportmaterialet indtrykket af, at langt de fleste henvendelser fra borgerne gennem årene er blevet taget seriøst, uanset indholdet.

Send ufo-rapporter til SUFOI

Hvad sker der i dag, hvis en borger henvender sig til Flyvevåbnet? Der blev i forbindelse med Flyvevåbnets offentliggørelse af uforapporterne for et år siden gjort opmærksom på, at alle civile henvendelser til Flyvevåbnet om ufoberetninger fremover skal indrapporteres til SUFOI på www.ufo.dk.

Det kan tilføjes, at SUFOI gennem flere år – altså også inden offentliggørelsen af ufomappens indhold – har haft et glimrende samarbejde med Flyvertaktisk Kommando (FTK) i visse enkeltsager, herunder også fotosager. Nu er denne praksis så i januar 2009 blevet formaliseret til begge parters tilfredshed.

Hvad der sker rent praktisk, når en borger henvender sig til en mindre enhed eller andre dele af Forsvaret om en ufoobservation, vides af gode grunde naturligvis ikke på nuværende tidspunkt.

Kopi af rapporterne til FE

Kopier af ufomappens rapporter har FTK løbende fremsendt til Forsvarets Efterretningstjeneste (FE), der må antages at have foretaget en vurdering og en arkivering af rapportmaterialet. De første 5 rapporter i FTK's ufomappe vedrører alle observationer fra kl. ca. 19.05Z nytårsaften den 31. december 1978 af undergangen af den sovjetiske satellit Cosmos 1068, som også Ole J. Knudsen fra SUFOI's daværende Alarmcentral modtog en mængde rapporter om. Et følgebrev dateret 5. januar 1979 med ref. OP-2 307/UFO-108 fra FTK til FE omhandler netop de nævnte 5 rapporter, hvorom det i brevet hedder:

"Flyvertaktisk Kommando har ikke informationer om virksomhed, der svarer til de i rapporten angivne observationer. Det skønnes imidlertid ikke udelukket, at det hidrører fra en 'satellitundergang'."

Det kunne være interessant for visse rapporters vedkommende at se, hvilke undersøgelser, der evt. efterfølgende er foretaget, og hvilke overvejelser FE måtte have gjort sig i sagerne inden arkivering.

Aktindsigt hos FKO

I skrivende stund har forfatteren på vegne af SUFOI anmodet Forsvarskommandoen om aktindsigt i dokumenter/mail-kommunikation mv., der omhandler nøgleord og emner som ufo, uidentificeret flyvende objekt, ufoobservation og uidentificeret radarekko. Der forventes, at der bliver udleveret en række dokumenter fra Forsvarskommandoens arkiver – dokumenter, det skal blive interessant at studere nærmere i detaljer.

Konklusion

Selv om der helt som forventet ikke er gjort epokegørende nye og sensationelle fund i det frigivne rapportmateriale, kan rapporterne alligevel være spændende læsning. Rapportmaterialet er i sig selv uhyre interessant historisk set, og Flyvevåbnets offentliggørelse af ufomappens indhold har endvidere kunnet medvirke til at afmystificere ufodebatten i Danmark. Læsere kan selv gå på opdagelse i det frigivne rapportmateriale på adressen: www.ufo.dk/ufomail/2009/um09-105.php#01

Hvordan gør man indtryk på en alien?

Det er 50 år siden, at Frank Drake sendte sit første budskab ud i det store univers. Selv om kun få tænker over, at vi endnu ikke har modtaget et svar, er det lidt fortvivlende, at vi har skannet himlen for at få en sludder i så lang tid uden overhovedet at være stødt på nogen.

AF STEVE NERLICH

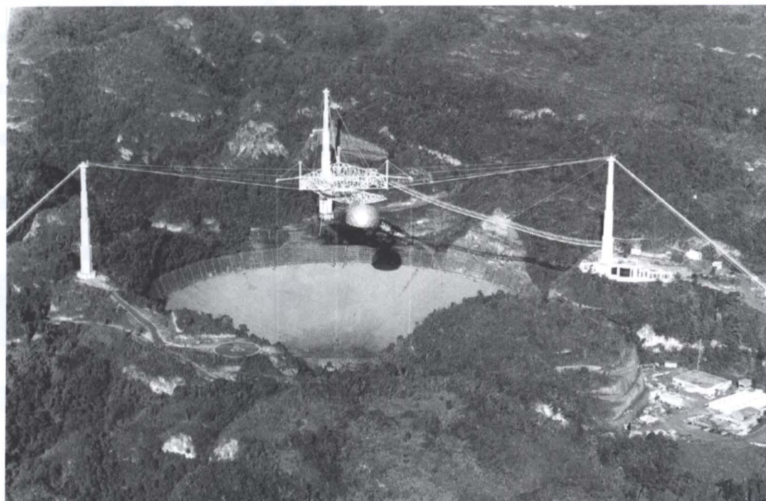
I et interview i januar 2010 i *New Scientist* henviser Drake til sin ligning, som beregner, at der kan komme et svar fra en ud af 10 millioner stjerner, hvor der er en avanceret civilisation – og han bruger denne statistik til at påvise, at det er alt for tidligt at tro, at vi på nuværende tidspunkt har søgt længe nok.

Ikke desto mindre er det allerede på nuværende tidspunkt meget tvivlsomt, om der er nok avancerede civilisationer tilstrækkeligt tæt på til at danne et fremtidig Forenet forbund af Planeter.

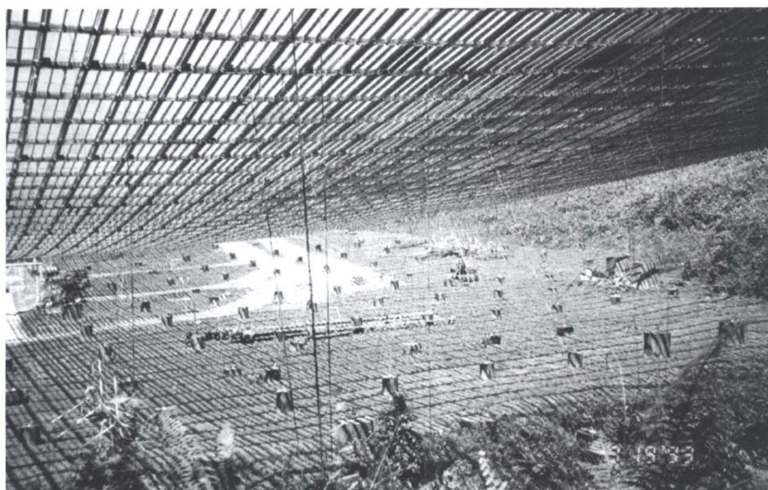
Drakes første forsøg på kommunikation i Project Ozma var i lille målestok, men hans gennemtænkte og omhyggeligt opbyggede Arecibo-budskab sendt mod Messier 13 (en kugleformet stjernehob på ca. 300.000 stjerner) i 1974 vakte en del kritik, da budskabet fortalte de fremmede, hvor vi var, og derfor kunne resultere i en invasion. Dette er dog ret usandsynligt, eftersom Messier 13 er 25.000 lysår borte. På det tidspunkt, hvor invasionsstyrken ville ankomme, er vi enten døde, eller vi har brugt den mellemliggende tid på at udvikle en teknologi, som kan blæse dem til atomer, hvis de ikke allerede har vendt snuden hjemad øjeblikkeligt.

Der er faktisk noget, vi skal tænke meget grundigt over, hvis vi beslutter os til at invadere en fjern planet. Vi er nødt til at tage nogle meget vigtige forholdsregler og sørge for, at vi med vores teknologi er langt foran indbyggerne. Selv om vi kunne rejse med en hastighed nær lysets, vil tidsforskellen betyde, at de alligevel vil være foran os, når vi når frem.

Alligevel vil jeg her i det 21. århundrede foreslå, at vi er mere opmærksomme på ikke at virke for dumme. Vi har allerede sendt et hav af tåbelige tv-serier derud. Vi kan retfærdigvis påstå, at alt det nonsens ikke var adresseret til de fremmedes forbrug, men for ikke så længe siden transmitterede

Verdens mest følsomme radioteleskop, Arecibo-teleskopet, på Puerto Rico. Reflektor-skålen har en diameter på 305 meter.
(Photo courtesy of the NAIC – Arecibo Observatory, a facility of the NSF)

Sådan ser der ud på undersiden af den kæmpestore reflektor-skål, som består af næsten 40.000 aluminiums-paneler, som er en slags riste på 1 x 2 meter.
(Photo courtesy of the NAIC – Arecibo Observatory, a facility of the NSF)

vi højtudviklede mennesker med fuldt overlæg en Beatlessang til Polaris og sendte en klynge tekstbeskeder til Gliese 581.

Polaris, som er en Cepheid variabel – med en meget kort levetid og en allerede døende superkæmpe – har sandsynligvis aldrig været stabil nok til at danne planeter, så vi slap nok godt fra det denne gang. Hvad havde vi ud af at sende et tekstbudskab til Gliese 581c i 2008 (fra Ukraine), fulgt op af et andet budskab sendt til 581d i 2009 (fra Australien)?

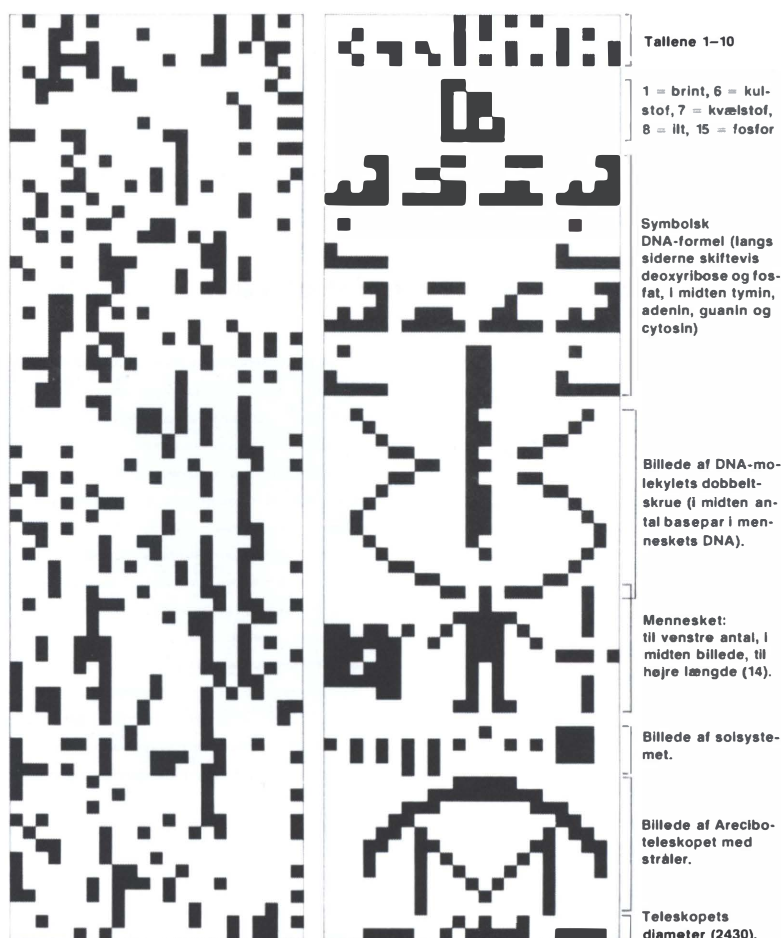
Sidstnævnte skete, fordi man efter at have foretaget nye beregninger, fandt ud af, at exoplanet 581d så ud til at befinde sig i sin stjernes beboelige zone, det gjorde 581c ikke. Forhåbentlig vil de fremmede disse 20 lysår borte forstå at ▶

sætte pris på dette og betragte det ulogiske skifte af fokus for de to transmissioner som et tegn på vores ekstreme skarpsindighed.

Ja, det er som at læse Shakespeare op for en delfin. Uden at forstå sproget vil man blot se ud som en, der vil være tilfreds med at sidde nogle timer og lave sjove lyde, mens man dypper fødderne i poolen. Måske skulle vi lige først konsultere Frank Drake, næste gang vi får lyst til at råbe ud ad vinduet? ❑

Kilde:

www.universetoday.com, 20. marts 2010
Oversættelse: *for*
Bearbejdelse: *kmh*

Arecibo-budskabet omsat til billeder med anbringelse af dets 1.679 elementer i dels 23 lodrette rækker a 73 elementer (venstre side), dels 73 vandrette rækker af 23 elementer (højre side). Begge steder startes i rektanglets højre hjørne foroven.
(Fra: Nils Mustelin, "Liv blandt milliarder af stjerner", Samlerens Forlag 1979)

Hallo, er der nogen?

En række astronomer og astrobiologer tror, at vores galakse, Mælkevejen, kan være hjemsted for en stor mangfoldighed af ikke-jordiske organismer, som bebor andre planeter i andre solsystemer. Men de tror også, at vi muligvis aldrig bliver i stand til at kommunikere med dem eller identificere disse væsener, i høj grad fordi det kan dreje sig om nye "arter", som måske ikke har en teknologi, så det kan lade sig gøre. Dertil kommer, at vores kontakt-teknologi måske heller ikke er egnet til formålet. Folkene bag SETI udsender signaler dagligt, men man ved ikke, hvilke verdener disse signaler når ud til.

Da forskere mødtes i San Diego, Californien, på det årlige møde i American Association for the Advancement of Science (AAAS), blev SETI-eksperterne spurgt, hvornår de forventede at opnå konkrete resultater. Svaret var, at den anslåede tid hele tiden ændrede sig. Nogle troede, at tidspunktet for kontakt var nået for mere end ti år siden – det vil sige, at vi allerede skulle have haft kontakt – mens andre siger, at der vil gå mindst 250 år, før vi vil være i stand til skabe kontakt og kommunikere med aliens.

Der er også andre, hvis forudsigelser er mere afbalancerede, heriblandt dem fra Seth Shostak. Han mener, at målet er nået inden for de næste 25 år. Hans antagelse er baseret på den kendsgerning, at SETI's muligheder vokser eksponentielt på dette område, og at avancerede teleskoper, sporingsteknikker og meget bedre signalbehandlingsmetoder fortsat vil blive udviklet inden for den tidsperiode. Han hævder, at vi inden for de næste 24 måneder vil se SETI-signalerne nå ud til flere stjerner, end de har gjort i de seneste 50 år, men påpeger dog, at den eksponentielle vækst i SETI's muligheder ikke fortsætter i al evighed.

"Hvis vi ikke har opfanget et signal inden år 2035, så er der noget galt med vores grundlæggende

antagelser," siger eksperten. Der er folk, som tror, at hvis der findes liv andre steder i Mælkevejen, så kan det være anderledes end os. Og de mener former for intelligent liv, der byder på samme forskelle, som også kendes på Jorden mellem de to mest intelligente livsformer: mennesker og hvaler. De er hver især tilpasset optimalt til netop deres miljø og har udviklet den samme form for intelligens, men kan ikke kommunikere med hinanden. Sådanne forhindringer vil vi sandsynligvis også møde, når vi udforsker rummet. ❑

Kilde:

http://news.discovery.com
Oversættelse: *for*
Bearbejdelse: *kmh*

(Foto: NASA)

Alene igen?

AF DR. DAVID CLARKE

Professor Paul Davies' nye bog *The Eerie Silence: Are we alone in the universe?* blev udgivet 5. marts 2010 og er meget anbefalelsesværdig for alle, der interesserer sig for Search for Extraterrestrial Intelligence (SETI) og ufoer. Bogen er nu blevet anmeldt af Jon Ronson i *The Guardian* og af Lord Martin Rees i *The Times*. Det er i særdeleshed værd at læse Davies' kommentarer til ufoer og regeringssløringer (omtalt i kapitel 1). Som studerende ved Royal Holloway i 1970'erne troede Davies, at ufoer var fartøjer fra andre verdener, som besøgte Jorden, og han var imponeret over de lange rapportlister med spor på jorden og radarregistreringer, som ufologerne fremlagde som beviser for, at fartøjer fra rummet besøger Jorden regelmæssigt.

Men hans hovedsynspunkter efter 40 år som SETI-forsker er værd at sætte op mod den overbevisning, som Stan Friedman, Tim Good og "disclosure movement" har. Som chef for SETI Post-Detection Task Group er det Davies, som vil være den første til at fortælle verden, at der er opnået kontakt med en ikke-jordisk civilisation, da hans team ville være det første til at modtage signalet. Han vil gøre det via det videnskabelige samfund og uden at tage hensyn til, om en regering med held ville eller kunne skjule en så stor sensation.

I sin anmeldelse af bogen nævner Ronson, at på den for nyligt afholdte Royal Society konference, som markerede SETI's 50 års fødselsdag, rejste en mand med mørke briller sig under spørgsmål-svar-runden og spurgte Davies:

"Hvorfor ignorerer SETI det, som er tydeligt for os alle? De 6.000 bortførelser! De 10.000 kvægmishandlinger!"

Davies' kortfattede svar var: "At forvente, at fremmed tekno-

Nye bøger

logi kun er nogle få artier forud for vores, er for utrolig til at blive taget alvorligt.". For Davies fører universets mysterier og fundamentale fysik og astrobiologi til langt mere tilfredsstillende forklaringer på naturens undere end ufo-bortførelsesindustrien, som blot er en moderne udgave af en middelalderlig dæmonologi.

Angående begrebet ufoer er Davies kommet til den samme konklusion som andre, fx Jenny Randles, Paul Devereux og undertegnede, nemlig at på trods af en sund skepsis båret af de indhøstede erfaringer med at efterforske ufo-tilfælde:

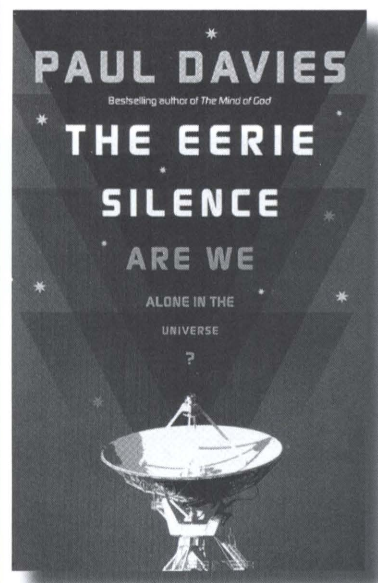
"... så vil det ikke overraske mig, hvis en lille del af sagerne drejer sig om et nyt eller meget lidt kendt atmosfærisk eller psykologisk fænomen. Men uanset, hvad der end ligger til grund for de sejlivede svære-at-forklare-tilfælde, så ser jeg ingen grund til at tillægge dem aktiviteter udført af fremmede væsener, der besøger vores planet i flyvende tallerkener. Ufo-beretninger er ligesom spøgelseshistorier sjove at læse, men kan ikke tages alvorligt som bevis for ikke-jordiske væsener. De tjener ikke et nyttigt formål ud over, at de åbner et vindue til, hvordan den menneskelige hjerne forestiller sig aliens og alien-teknologi. Det slående ved disse beretninger er ikke deres mærkværdighed og overjordiske karakter, men deres tydelige jordbundne og menneskelignende kvalitet. Man kunne helt sikkert forvente noget mere ekstraordinært af de ikke-jordiske end blot menneskelige væsener, der flyver rundt i noget, der ligner sofistikerede Stealth-bombere." (side 22 i *The Eerie Silence*).

Dette er et synspunkt, som er meget lig mit eget her efter 20 års beskæftigelse med flyvende tallerkener. Som jeg blev citeret for i *The Times* den 18. februar 2010:

"Jeg tror, at enten ser aliens vores tv-udsendelser og tilpasser deres fartøjer vores fly, eller også oplever folk disse ting i populærkulturen og tilpasser dem deres egen fantasi." ❑

Kilde:

http://drdavidclarke.blogspot.com
Oversættelse: *for & kmh*

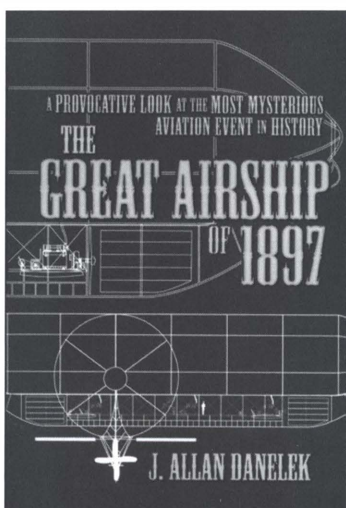

Paul Davies: "The Eerie Silence: Are We Alone in the Universe?", 260 sider, Allen Lane 2010. Ca. 13,00 £ på: www.amazon.co.uk.

Nyt syn på luftskibsbølgen 1896-97

Den amerikanske luftskibsbølge 1896-97 har en fremtrædende plads i ufohistorien. Det var derfor med en del forventning, at jeg satte mig til at læse en ny bog om verdens første ufo-bølge – ikke mindst fordi forfatteren J. Allen Danelek i undertitlen lover, at han vil se på perioden med nye øjne.

AF KIM MØLLER HANSEN

J. Allen Danelek: "The Great Airship of 1897 – A provocative Look at the Most Mysterious Aviation Event in History", 163 sider, Adventures Unlimited Press 2009, US$ 16,95. www.adventuresunlimitedpress.com

Lad det være sagt med samme. Daneleks bog bidrager ikke med så meget nyt. Faktisk behandler han gammelkendt stof med mange ord, men desværre lidt overfladisk og uden de mange væsentlige detaljer, som kendetegner netop dette kildemateriale. Når han skriver, at mange observationer godt nok skyldes hallucinationer, misfortolkninger af kendte naturfænomener etc., og så tilføjer, at der alligevel resterer en række meget troværdige og ekstraordinære hændelser, undlader han desværre at gå i detaljer med disse hændelser. Så læseren får ikke mulighed for at vurdere dokumentationen og dermed kildematerialets og hændelsernes værdi. Tilbage står Daneleks konklusioner og mange vage formuleringer. Selv en klokkeklar avisand som nedstyrtningen ved Aurora (se "Mysteriet i Aurora" i *UFO-Nyt* nr. 1/2009) omtales på en måde, så den forudsætningsløse læser får det indtryk, at sagen bør tages alvorligt.

Det "nye" i Daneleks bog består i, at forfatteren mener, at en gruppe velhavende ingeniører i 1890'ernes USA teoretisk set godt kan have konstrueret et eller flere styrbare og motorstærke luftskibe, som er blevet prøvefløjet og har forårsaget de mange observationer i 1896-97. Ideen er interessant, men argumentationen er ikke overbevisende. Og der er til dato ikke dukket et eneste veldokumenteret bud på en luftskibskonstruktør op.

Jeg tvivler på, at Danelek har læst særlig mange af de ca. 1.500 samtidige avisudklip, der findes i arkiverne om sagen. Det er ellers let nok at komme til at stifte bekendtskab med nogle af de mest interessante, fx på hjemmesiden http://www.ufologie.net/htm/newspapers1900.htm. Her er mange interessante oplysninger – både på og mellem linjerne. Det lader hel-

ler ikke til, at han har brugt megen tid på de bøger og artikler, som er skrevet om emnet. Havde han gjort det, kunne han være nået frem til følgende version af luftskibsbølgen 1896-97:

Avisænder og krigspanik

Den amerikanske luftskibsbølge strakte sig over fem måneder – begyndte den 17. november 1896 i det centrale Californien og rykkede derefter i foråret 1897 østover til Midtvesten, hvor observationsbølgen langsomt ebbede ud i april-maj efter en oplevelse ved byen Kalamazoo i Michigan, hvor to mænd – ifølge avisen *The Times-Press* torsdag den 15. april – havde set et objekt eksplodere og forsvinde. På de fem måneder havde titusindvis af amerikanere set himmelfænomener, der mystificerede dem.

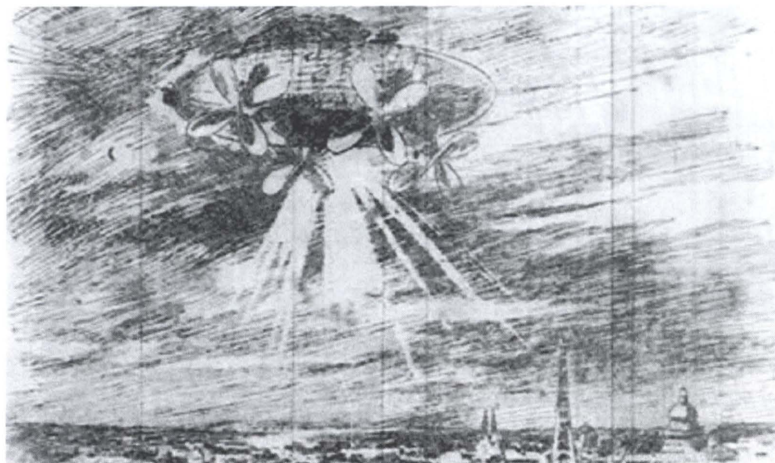
Størstedelen af observationerne fandt sted i døgnets mørke timer og drejede sig om lysende objekter, dvs. nattelys. Der var også beretninger om luftskibslignende fartøjer, nedstyrtninger og endda møder med de formodede besætningsmedlemmer. Der er absolut ingen tvivl om, at hovedparten af observationerne skyldtes misfortolkninger af planeter, stjerner, meteorer og lignende fænomener, ligesom det er veldokumenteret, at de mest farverige historier blev skabt af spøgefugle godt hjulpet på vej af lige så humoristiske journalister – og skruppelløse avisejere. Endelig skyldes mange af observationerne opsendelse af små balloner – ligesom vi kender det i dag – fx fortæller avisen *The Gazette* i Kalamazoo den 15. april 1897 om en ballon, som journalister på en konkurrerende avis havde opsendt. Artiklen beskriver, hvordan folk oplever ballonens rejse hen over nattehimlen, og giver det indtryk, at menigmand har vanskeligt ved at skelne mellem balloner, luftskibe og astronomiske objekter.

Men hvorfor blev observationer af stjerner, planeter, balloner m.m. til luftskibe og ikke til noget andet? Fordi folk simpelthen forventede at se luftskibe! Observationsbølgen opstod i en tid præget af videnskabelige opfindelser. I perioden 1876-1896 så bl.a. følgende opfindelser dagens lys: Telefonen, grammofonen, glødelampen, bilmotoren, dampturbinen, dieselmotoren og røntgenstråler. Den amerikanske offentlighed var meget optaget af de nye opfindelser, og der var en udbredt følelse af, at alt var muligt – hvilket gav science fiction-forfattere vind i sejlene og begejstret omtale i aviserne. Det amerikanske patentkontor i Washington D.C. blev i 1890'erne overdænget med patentansøgninger med fantasifulde, tvivlsomme og ofte gådefulde beskrivelser af diverse luftskibspatenter. Alle forventede, at luftskibe, som der blev eksperimenteret flittigt med i Europa, snart måtte nå USA i en fuldt funktionsdygtig udgave – dvs. et stort, styrbart luftskib drevet frem ved motorkraft, så det var i stand til at flyve imod vinden, lande sikkert, have en væsentlig nyttelast og skyde en rimelig hastighed – så det var vigtigt for en håbefuld opfinder at have luftet egne tekniske ideer, så man måske kunne få sin del af kagen.

Forventningerne om luftskibets komme blev indfriet den 17. november 1896, da *Sacramento Evening Bee* fortalte læserne, at en forretningsmand i New York ville afprøve sit nyligt udviklede luftskib under en flyvning til Californien, som han forventede at nå i løbet af 48 timer. Avishistorien fik øjeblikkeligt folk på gaden, og samme aften mellem klokken 18 og 19 blev der i øst set et hoppende lys, som bevægede sig mod sydvest. Nyheden spredtes hurtigt og fik folk til at vende blikket mod himlen. På et tidspunkt så lyset ud til at dale ned mod hustage i det fjerne, og et vidne holdt senere stædigt fast ved, at han havde hørt følgende udråb: "Få hende op, hurtigt! Du styrer lige mod kirketårnet!". Et par jernbanearbejdere støttede vidneudsagnet og tilføjede, at da objektet passerede over East Park, kunne de høre musik og menneskestemmer i luften. R.L. Lowry kunne endda skimte mennesker i det fjerne fartøj, som var "aflangt, og drevet fremad af fire store vingehjul bemandet af fire mænd, der sad, som om de cyklede."

Adskillige californiske aviser beskrev efterfølgende Sacramento-observationerne som troværdige, hvilket støttede den udbredte opfattelse, at en opfinder havde udviklet verdens første praktisk anvendelige tungere-end-luften-maskine og testede den i "hemmelighed" om natten.

Der findes i arkiverne i dag omkring 1.500 avisudklip om luftskibsbølgen 1896-97, og datidens eneste massemedie spillede en betydelig rolle for luftskibsbølgens udvikling og mange af de farverige historier. Den sensationsprægede journalistik med de store overskrifter og sælgende historier så nemlig dagens lys i disse år. I 1895 købte William Randolph Hearst (1863-1951) avisen *New York Morning Journal*. Med dette flagskib udvidede han sit avisimperium, som bl.a. også omfattede *San Francisco Examiner* i Californien. Hearst ville udkonkurrere sin tidligere mentor Joseph Pulitzers avis *New York World*. For at vinde krigen om de store oplagstal bragte begge aviser sensationelle og til tider opdigtede eller kraftigt overdrevne historier – især avisernes beretninger om, hvordan spanske tropper mishandlede indbyggerne på Cuba, var godt læsestof og bankede oplagstallene i vejret. Det hævdes, at specielt Hearst med sine aviser påvirkede den offentlige mening så meget, at han dermed var med til at fremskynde Den spansk-amerikanske Krig (april-august 1898), som re- ▶

Luftskibsbølgen blev indledt mellem kl. 18 og 19 den 17. november 1896 i Sacramento. Denne dramatiske tegning af luftskibet med store propeller og projektorlys blev bragt i "The San Francisco Call" den 19. november 1896. Tre dage senere blev lignende observationer gjort i Oakland.

Nye bøger

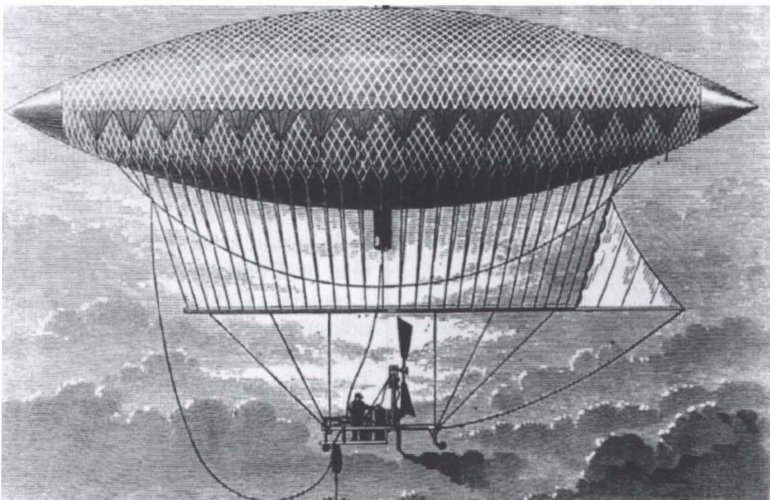
Denne tegning fra "Chicago Times-Herald" den 12. april 1897 viser et luftskib set over Chicago-forstaden Rogers Park tidligt om morgenen den 11. april 1897 og påstås at være udført efter et fotografi taget af kioskejer Walter McCann. Tegningen findes i øvrigt i forskellige udgaver, og fotografiet – som er forsvundet – menes at have været et svindelnummer.

sulterede i, at USA fik kontrol over spanske besiddelser i Caribien og Stillehavet. Spanien afstod Guam, Puerto Rico og andre øer til USA. Spanien solgte Filippinerne til USA for 20 millioner dollars, og Cuba fik sin selvstændighed.

Det faktum, at luftskibsbølgen fandt sted samtidig med, at frygten for en krig voksede, giver en mistanke om, at de mange luftskibsberetninger var en del af en førkrigs-panik, dvs. oplevelser skabt i et klima, hvor rygter og massepsykose trives. Faktisk findes der avisartikler, som fortæller om vidner, der havde mødt "piloter", der talte om "at flyve til Cuba".

Interessant er det også, at Hearst-avisernes behandling af luftskibsbølgen varierede og indrettede sig efter, hvad konkurrenterne skrev, og hvad der var flest penge i at skrive. Hearst-avisen *San Francisco Examiner* forholdt sig meget skeptisk til luftskibsobservationerne i Californien, fordi den største rival i området, *San Francisco Call*, dyrkede observationerne og skrev positivt om dem. Samtidig blev de selv samme observationer positivt omtalt i Hearsts avis i det østlige USA, *New York Morning Journal*.

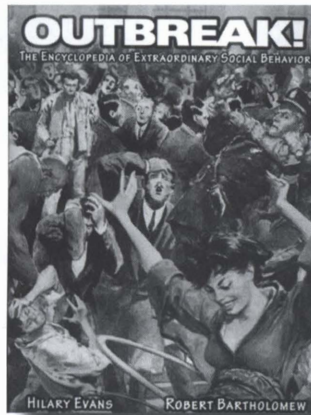

Den 24. september 1852 lettede verdens første styrbare luftskib med den franske opfinder og ingeniør Henri Giffard ved roret. Det 143 fod lange luftskib blev drevet frem af en lille dampmaskine på turen fra Paris til Trappes med en gennemsnitshastighed på 6 miles i timen. Desværre var dampmaskinen for svag til en sikker flyvning i selv den svageste vind, så Giffard opgav – trods visioner på tegnebordet – at bygge større og mere kontrollerbare luftskibe. LZ1, det første styrbare kæmpeluftskib konstrueret med en stiv ramme, lettede 48 år senere, nemlig den 2. juli 1900 ved Friedrichshafen am Bodensee. LZ 1 (Luftschiff Zeppelin) var konstrueret af Ferdinand Graf von Zeppelin (1838-1917).

Ligesom aviserne var med til at kickstarte luftskibsbølgen med artiklen den 17. november 1896 i *Sacramento Evening Bee*, var det også aviserne, som tog livet af den. Fra midten af april 1897 blev aviserne mere og mere kritiske i deres behandling af luftskibsbølgen, og antallet af observationer blev efterfølgende stadigt færre. Om det skyldes, at aviserne mistede interessen for sagen, fordi nyhedens interesse for længst var forduftet, eller det skyldes, at observationerne var for trivielle eller for langt ude, vides ikke. Faktum er, at stemningen skiftede, hvilket kan aflæses af følgende citater fra datidens aviser: "Enhver højtflyvende fugl risikerer i disse dage at blive mistænkt for at være et luftskib", "Selvfølgelig måtte folk i Rensselaer da også nødvendigvis se luftskibet" og "Falsk luftskib ved Lancaster" med en tilføjelse om, at det nok var en lille ballon af papir.

Seriøs baggrundsviden

Ønsker man baggrundsviden om luftskibsbølgen 1896-97 er *"The Great Airship of 1897 – A Provocative Look at the Most Mysterious Aviation Event in History"* ikke løsningen. Så er man langt bedre tjent med (både økonomisk og indholdsmæssigt) at læse heftet *UFO-bølger. UFO-Bølger og luftskibs-bølgen over USA i forrige århundrede*, redigeret af Flemming O. Rasmussen (se også side 24) og udgivet af SUFOI i 1995. Eller man kan læse side 214-224 i det fremragende og helt uundværlige opslagsværk *Outbreak! The Encyclopedia of Extraordinary Social Behaviour* skrevet af Hilary Evans og Robert Bartholomew. ❑

Hilary Evans og Robert Bartholomew "Outbreak! The Encyclopedia of Extraordinary Social Behaviour", 765 sider, Anomalist Books 2009, US$ 39,95. www.anomalistbooks.com

En mand fuld af numre

Almiro Baraúna var en fupmager. Det har været almindelig kendt i mange år, at han fremstillede en del trickbilleder af flyvende tallerkener, som blev trykt i tidsskriftet *Mundo Ilustrado* i 1954. Med hjælp fra historikeren Rodolpho Gauthier har det nu endeligt været muligt at få denne artikel frem i dagens lys.

AF KENTARO MORI

"Selv om der er taget mange af billeder af 'flyvende tallerkener' er de på inden måde beviser for, at de flyvende tallerkener eksisterer, da vi hjemme hos mig også kan lave flyvende tallerkener så let som ingenting. For at gøre det skal man blot kunne betjene et kamera, hvilket læserne vil erfare ud fra denne artikel, for det kan man lære af de billeder, vi bringer her," skrev Vinicius Lima i *Mundo Ilustrado*, som bragte en række af Baraúnas trickfotografier med en forklaring på, hvordan de var lavet.

Skatte og kranier

Den 22. februar 1958 skrev avisen *Diário de Notícias*:

"For nogen tid siden forsøgte han sig med en historie om et skib, der var sunket for flere hundrede år siden. Med kameralinsen anbragt over et stykke glas placeret på bunden af en kande fotograferede Baraúna et miniatureskib, han selv havde fremstillet, så det så ud til at være sunket for mange år siden."

Det var ikke den eneste avis, der skrev om hans fupnumre. "En avis fra Rio de Janeiro har bragt en lang række artikler om et usædvanligt fund af en skat i Espirito Santo. Billederne viste en gammel skattekiste og et kranium. Ifølge artiklen afslørede Joaquim Simões, at billedet faktisk var taget i Saco de São Francisco nær Baraúnas hjem.

De genstande, som skatten var lavet af, var et kranium lånt hos en lokal skole, og en gammel kiste som han stadig har. Disse genstande, som Simões formodede skulle bruges til kunstneriske billeder og ikke til opdigtede nyheder, førte ham selv og Baraúna til Saco de São Francisco. Billederne blev solgt til en avis, uden at han vidste det," bekræftede *Jornal do Brasil* den 22. februar 1958.

Næste dag interviewede *Jornal do Brasil* en gruppe fotografer fra Niterói, "som kan lave hvad som helst fra flyvende tallerkener, sputniks, ja endda sorte spøgelser, der dukker op i avisernes læsesale i fuldt dagslys."

Ud over Simões var der også en omtale af Valter Quota, Carlos Ruas, brødrene Delio og João Limoeiro, Lívio Campos og endda Geraldo, fra Politiets Tekniske Institut. Simões hævder, at Baraúna indgik i denne fotomanipulationsbande, og at Simões ikke var den eneste, der satte spørgsmålstegn ved Baraúnas billeder af påståede flyvende tallerkener.

UM DISCO VOADOR ESTÊVE EM MINHA CASA...

COMO SE FAZ UMA AERONAVE MARCIANA — O QUE HA DE VERDADE E DE INVERDADE SOBRE OS DISCOS VOADORES — TRUQUES FOTOGRAFICOS QUE PODEM SERVIR DE EXPLORAÇAO E DIVERTIMENTO.

TEXTO DE VINICIUS LIMA

FOTOS DE ALMIRO BARAÚNA

E O MISTERIO CONTINUA

Side 38-39 i "Mundo Ilustrado" fra 1954.

Afsløring

Almiro Baraúnas nummer med skattekisten og kraniet blev præsenteret som ægte, og Baraúna benægtede alt om svindel. Men han indrømmede til sidst svindelnummeret med den falske skat. Det tog ham imidlertid 39 år.

I et båndet interview med Marco Petit fra 1997 fortæller Baraúna, at en "frustreret fotograf" (formentlig Joaquim Simões), som han "hjalp en del", lånte noget materiale, "som han aldrig afleverede igen". Sandsynligvis var vedkommende misundelig på Baraúnas berømmelse og bragte derfor sagen om skattekisten på banen over for pressen.

Baraúna forklarer, at han, Ubiratan Fernandes fra tidsskriftet *Cruzeiro*, Vanderlei og andre venner lavede et nummer for at narre *Tribuna da Imprensa* og få dem til at trykke et fupnummer – og de gjorde det.

"Historien med skattekisten og kraniet var et fupnummer," indrømmede Baraúna til sidst. "Men den ene ting har ikke noget med den anden at gøre," fortalte han Marco Petit. Den anden ting var selvfølgelig Trindade-observationen fra januar 1958.

Baraúna døde den 20. juli 2000 uden at have tilstået, at billederne taget ved Trindade var fup.

Hans skattekistenummer blev allerede omtalt af astronomen Donald Menzel og i rapporten fra den amerikanske flådeattaché i Rio kort efter Trindade-hændelsen for at så tvivl om Trindade-billedernes troværdighed.

Baraúnas benægtelse af skattekistesvindelnummeret samt hans meget sene indrømmelse i 1997 er blevet overset af mange, hvilket denne artikel forhåbentlig råder bod på.

Kilde:

SUNlite vol. 2, no.1, January-February 2010
Oversættelse: *for*
Bearbejdelse: *kmh*
Denne klassiske hændelse er detaljeret behandlet i *UFO-Nyt* nr. 1, 1982, og i særheftet *UFOernes verden*.

Den 16. januar 1958 befandt Almiro Baraúna sig om bord på "Almirante Saldanha", som ved middagstid forlod den lille klippeø Trindade for at sejle tilbage til Rio, da der angiveligt blev set et saturnformet objekt over øen, hvilket Baraúna nåede at tage fire billeder af. Det viste foto er stillet til rådighed af Kentaro Mori, som har modtaget scanninger i høj opløsning fra Claudeir Covo og Vicente-Juan Ballester Olmos. En sammenligning mellem de fire billeder, som Baraúna tog fra skibet, skulle afsløre, at skyformationerne ikke ser ud til at være de samme på alle billederne. Ifølge vidneudsagnene gik der højst 30 sekunder mellem første og sidste billede i billedserien. Undersøgelser af billederne tyder på, at der er gået 1-3 minutter. Men hvilken teknik, Baraúna kan have anvendt for at lave de fire billeder, er endnu ikke afsløret.

David Clarke

1. del

"Når en ufogruppe får udleveret materiale, er det aldrig lige det, de vil have. De tror altid, at der findes noget andet. Så hver gang, de får udleveret nogle dokumenter, styrker det dem i deres mistanke om, at de bliver ført bag lyset ..."

AF CLAS SVAHN

David Clarkes interesse for ufoer opstod engang i 1977, da han var 11 år og optaget af science fiction. Filmen *Nærkontakt af Tredje Grad* gik i biograferne, og indholdet gjorde et stærkt indtryk på ham.

"Jeg læste om filmen i aviserne og blev mere og mere interesseret i det, som filmen egentlig handlede om. Jeg læste von Däniken og bøger om Bermuda Trekanten. Serien 'Arthur C. Clarke's Mysterious World' gik i tv. I mangt og meget fik jeg den start, som mange andre ufointeresserede fik i 1970'erne," fortæller Clarke.

I 1980 blev David Clarke medlem af den britiske ufoorganisation BUFORA (British UFO Research Association) og tegnede abonnement på tidsskriftet *Fortean Times*. Han begyndte også at undersøge sager fra Sheffield og omegn.

"Den første sag, jeg undersøgte, var i 1978 eller 1979. Det var nogle lys på skyerne og ikke noget specielt interessant. Men jeg kan huske en sag, hvor en kvinde havde set en klassisk flyvende tallerken fra sin lejlighed midt i den centrale del af Sheffield. Hun havde set vinduer på fartøjet, og hvordan væsner bevægede sig indeni. Fartøjet lignede et klassisk Adamski-rumskib. For mig tydede hendes observation mere på, at hun var blevet påvirket af noget, som hun havde set i tv, end en virkelig oplevelse. Jeg begyndte at stille flere og flere spørgsmål om, hvordan personer påvirkes af deres egen baggrund."

Lettere før

David Clarke indså hurtigt, at ufospørgsmålet ikke var så enkelt, som det så ud til ved første øjekast. Observatørernes egen baggrund og indstilling kom til at interessere ham lige så meget som selve rapporten.

"Det var lettere dengang. Man kunne skrive et brev til folk og få svar! Internettet eksisterede jo ikke. Det var også lettere at efterforske sagerne. Fra begyndelsen "købte" jeg hele pakken med ETH, Bermuda Trekanten, fortidsastronauter osv. Det så alt sammen ud til at hænge sammen. Da jeg begyndte på universitetet i midten af 1980'erne, indså jeg, at det måske alligevel ikke var så enkelt endda."

David Clarke på besøg hos Arkivet för UFO-forskning (AFU) i Norrköping, syd for Stockholm. AFU er verdens største ufo-arkiv og kan besøges på nettet på www.afu.se.
(Foto: Clas Svahn)

David Clarke studerede blandt andet arkæologi og kunne se, at det, von Däniken skrev om, ofte var baseret på spekulation og ønsketænkning.

"Vi var en lille gruppe, The West Yorkshire UFO Research Group. Her traf jeg Andy Roberts, Martin Douglas og flere andre, som nu er forsvundet. Der var også Yorkshire UFO Society med Graham og Mark Birdsall som medlemmer.

Graham startede senere det hidtil mest fremgangsrige ufotidsskrift i verden, *UFO-Magazine*. Et tidsskrift han drev frem til sin død for nogle år siden.

Jeg havde en periode, hvor jeg interesserede mig mere for folklore, leylinjer og lignende mysterier – noget som gjorde, at jeg totalt mistede interessen for ufoer i nogle år i begyndelsen 1990'erne. Jeg mener, at det var i perioden fra 1990 til 1995. Dengang arbejdede jeg for *The Yorkshire Post/ Sheffield Star* og rapporterede fra den store kongres i Sheffield, hvor man præsenterede den berømte obduktionsfilm. Herefter vendte jeg tilbage til ufologien igen. Det var også dengang, Jenny Randles forsøgte at få liv i UFO Investigators Network igen. Det blev jeg mere og mere involveret i."

Stadig mere skeptisk

I begyndelsen af 1990'erne blev David Clarke også færdig med sin uddannelse til journalist, og med det blev han også mere skeptisk. I takt med at han lærte interviewteknik og at bore i sagerne, blev hans ufoundersøgelser mere kritiske.

Også kontakten med Andy Roberts gav ham en anden og stadig mere kritisk indgangsvinkel til ufospørgsmålet. De to har sammen skrevet flere bøger og mange artikler. Blandt andet har de i de seneste mange år haft en fast spalte i *Fortean Times* med navnet "The UFO Files".

▶

"Mange ufologer tager vidnernes udsagn som nøjagtige beretninger om det, der er sket. Sådan fungerer det ikke. Der findes altid noget mere bag beretningerne."

David Clarkes kritiske holdning og uvilje til at sige, at ufofænomenet må have sin forklaring i besøgende fra andre planeter, har bevirket, at mange ser ham som en skeptiker eller endda en "bortforklarer".

"Folk har kaldt mig mange forskellige ting," siger han og ler. "Jeg vil kalde mig selv for en tvivler. Absolut ikke en 'bortforklarer'. Men for amerikanske ufologer findes der kun to typer: Dem der bortforklarer og de troende. Desværre findes der mange ufologer, som ikke tænker i kritiske baner, når de efterforsker en hændelse.

For mig stod det klart, at der fandtes forskellige typer ufologer, da nogle politifolk så en serie mystiske lys ved Cracobbjerget i det nordlige Yorkshire i begyndelsen af 1980'erne. Historien var, at to politifolk havde set nogle stærke lys foran bjerget og taget billeder af dem. Billederne blev siden offentliggjort af Graham og Mark Birdsall.

Eksperter fra universitetet i Leeds havde set på billederne, og de virkede mystiske. Men da Andy Roberts og to andre medlemmer i vores gruppe undersøgte hændelsen, viste det sig, at forklaringen var en anden. Da en i vores gruppe kørte langs vejen neden for bjerget, fik han øje på lyset. Det var ikke så stærkt, men på samme sted. Han kunne se, at det var Solen, som blev reflekteret i nogle våde områder.

Til sidst lykkedes det for Andy Roberts at tage et billede, hvor lyset kunne ses på nøjagtigt samme sted. Da BUFORA senere foretog en sammenligning mellem billederne, stod det klart, at det var det samme fænomen. Men da de konfronterede brødrene Birdsall med beviserne, ville de ikke acceptere det. Mest på grund af at brødrene havde fremhævet området som et ufovindue. De kunne helt enkelt ikke bakke ud af sagen. Desuden henviste de til andre, som havde set lys flyve over bjerget, og det kunne jo ikke være Solen, som blev reflekteret i græsset!"

Det problem, som David Clarke peger på, er almindeligt inden for ufologien. Når der kommer en forklaring på en hændelse, tages andre observationer fra samme område frem som et bevis på, at forklaringen er forkert. Det sker til trods for, at de forskellige hændelser ikke har noget med hinanden at gøre.

"Så begyndte jeg at stille spørgsmål ved det, jeg havde læst i tidsskrifter og bøger. Hvis to ufologer kunne forsvare en sag, der så åbenlyst var en fejlfortolkning af et naturligt fænomen, tænkte jeg over, hvor meget andet vi ikke fik at vide, når det gjaldt andre hændelser. De stærke beviser, som fandtes i bøgerne, var måske ikke så stærke alligevel."

David Clarke hjemme i sit kontor i rækkehuset i Sheffield. Som de fleste andre briter må han udnytte de små rum maksimalt. (Foto: Clas Svahn)

Endnu et spørgsmålstegn

David Clarkes kritiske holdning har ikke stået i vejen for ham, men tværtimod været ham til stor hjælp, når han har givet sig i kast med at undersøge rapporter, som tilsyneladende er vanskelige at forklare.

"Det er selve mysteriet, som fascinerer og interesserer mig. Når alt 'støj' er sorteret fra, står man tilbage med en hel del sager med store spørgsmålstegn. Selv om man kan udelukke alle ikke-jordiske eller andre overnaturlige forklaringer, er menneskers oplevelser af det skete mindst lige så interessant. Hvorfor oplever man den slags? Hvorfor ændres et menneskes verdensbillede, når det bliver interesseret i ufoer? Den menneskelige faktor er måske den mest interessante del af ufomysteriet. Efter jeg har taget min ph.d. i folklore, er interessen for menneskers oplevelser af det 'overnaturlige' blevet en stadig større del af min interesse."

David Clarke har en halvtidsstilling som lektor i journalistik ved Sheffield Hallam University. Den resterende tid er han forelæser i etnologi og freelancejournalist. Han forholder sig kritisk til, hvordan mange af de britiske ufologer arbejder. Eller rettere sagt, hvordan de ikke arbejder:

"Antallet af personer, som virkelig ved noget om ufoer i Storbritannien, kan nok tælles på to hænder. De øvrige er med for at have det sjovt og for det sociale aspekt. Men de fleste behøver heller ikke at undersøge nogen af sagerne, da de allerede kender svaret. De ved, at ET er her, og at det alt sammen er en eneste stor konspiration, som regeringen står bag. Dette har bevirket, at jeg mere og mere har distanceret mig fra grupper af forskellig slags, og at jeg ikke deltager i konferencer. Det er spild af energi, som jeg i stedet for kan bruge på at arbejde sammen med en lille gruppe mennesker, som virkelig vil tage fat i fakta og undersøge emnet. I 1998-1999 begyndte Andy Roberts, Joe McGonagle, Gary Anthony, Jenny Randles og jeg at arbejde som en lille gruppe. Arbejder man sammen i en sådan gruppe, kan man få udført meget værdifuldt arbejde."

Andy Roberts (th.) sammen med Jenny Randles og Paul Fuller på et møde i Sheffield i november 2000.
(Foto: Clas Svahn)

I nogle år har David Clarke og flere i hans gruppe koncentreret sig om de dokumenter, som begyndte at dukke op fra de tidligere hemmeligstemplede arkiver. Mange af dokumenterne har David Clarke selv været med til at grave frem.

"Frem til 1967 destruerede myndighederne alt ufomateriale med fem års intervaller. Det var først ved den store ufobølge i 1967, da man på møder i parlamentet begyndte at stille spørgsmål som 'hvilken politik har vi, når det drejer sig om den slags sager?', og 'hvor længe har man arkiveret dokumenter om sådanne sager?', at man stoppede med at makulere dem. Så det, der nu findes i arkiverne, er materiale fra 1967 og frem. Resten er destrueret, selv om der findes enkelte dokumenter fra 1950'erne, der har overlevet ved en ren tilfældighed."

Dengang gjaldt 30 års reglen, som betød, at så snart en sag var afsluttet, varede det 30 år, før den kunne sendes ud til offentligheden. Det indebar, at sager fra 1962 ikke blev sendt til Public Record Office (PRO) førend 1993.

Fandt ukendt rapport

Nogle dokumenter, som var blevet frigivet tidligere, var de såkaldte Churchill-dokumenter. I dem fandt David Clarke en antydning af, at der havde været en undersøgelse af flyvende tallerkener allerede i 1951. Men dokumenterne fandtes ikke hos PRO, så David Clarke skrev til forsvarsdepartementet, som heller ikke kendte noget til dem.

"Vi fortsatte med at lede og fandt til sidst en reference til *The 'Flying Saucer' Working Party*, som var et tophemmeligt dokument, der først blev frigivet i 1998. Da stod det klart for os, at det var dette dokument, der var hentydninger til i svaret til Winston Churchill."

Med navnet på dokumentet vendte David Clarke tilbage til forsvarsdepartementet og bad dem se i arkiverne, om de kunne finde nogle dokumenter om gruppen. Det var ikke så let.

"Hensigten var at finde ud af, om dokumenterne var hos PRO, for hvis de ikke var dér, findes de overhovedet ikke. Men endelig i 2001 fandt de dem. På lignende måde fandt vi også Rendlesham Forest-dokumenterne nogle år senere."

Det interessante ved *The 'Flying Saucer' Working Party* og gruppens rapport er, at den danner grundlag for besvarelsen af statsminister Winston Churchills spørgsmål om, hvorvidt der er noget om snakken om "de flyvende tallerkener". Men gruppen sjuskede med sine undersøgelser, så den rapport, der til sidst blev præsenteret i 1951, var fuld af fejl.

Ifølge David Clarke fortsatte de britiske forsvarsmyndigheder med at undersøge ufoobservationer også efter *The 'Flying Saucer' Working Party*'s negative rapport. Nu gennem Air Ministry, et eksempel er Operation Mainbrace.

"Kvaliteten af forsvarets undersøgelser var ikke specielt høj, selv om den var bedre end det, de civile ufogrupper kunne præstere dengang. Man interviewede sjældent øjenvidner, og slet ikke når det drejede sig om militære observatører. Man indsamlede rapporter og skrev venlige breve til dem, som havde set noget. Kun i undtagelsestilfælde foretog man en undersøgelse af, hvad der var sket. Da parlamentet viste interesse i 1967, var man tvunget til at undersøge nogle sager for at kunne svare på spørgsmålene fra medlemmerne. Meget afhang af, hvem der arbejdede i ufoafdelingen. Embedet som ansvarlig varede kun tre år. De, som var interesserede, lagde lidt mere energi i arbejdet, mens andre, der anså hele spørgsmålet som nonsens, absolut intet foretog sig. Da Nick Pope kom til, fik afdelingen et frisk pust, og han gjorde arbejdet mere åbent.

Akkurat som i samfundet, hvor der findes alt fra rene skeptikere til troende, er det også inden for militæret. Men til syvende og sidst handler det om penge. Ressourcerne rakte ofte kun til at identificere de mest tydelige fejlfortolkninger. Så snart man havde sikret sig, at det ikke drejede sig om russiske krænkelser eller noget andet af forsvarsinteresse, lod man rapporten ligge, uanset hvor interessant den end kunne synes at være i vores øjne. Der var simpelt hen ikke penge nok. Dette er noget, som ufointeresserede har meget svært ved at forstå." ❑

What does all this stuff about flying saucers amount to? What can it mean? What is the truth. Let me have a report at your convenience.

W.S.C.

Artiklen fortsættes i næste nummer af UFO-Nyt.

Afsender:
SUFOI
Postboks 95
6200 Aabenraa

Returneres ved varig adresseændring

Stefan Roslund

Nybykroken 17 bv

S-163 70 Spånga

